

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-5-14

Druk nr 2244
Warszawa, 10 marca 2014 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach oraz niektórych innych ustaw z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Przepisów ustawy w zakresie osiągania wymaganych poziomów zbierania, w tym dotyczących opłaty produktowej, organizowania i finansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, zawierania umowy ze zbierającym zużyte baterie i zużyte akumulatory oraz z prowadzącym zakład przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, składania wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, nie stosuje się do:

- 1) wprowadzającego baterie lub akumulatory, który w danym roku kalendarzowym wprowadził do obrotu baterie przenośne lub akumulatory przenośne o łącznej masie nieprzekraczającej 1 kg;
- 2) wprowadzającego baterie lub akumulatory, który w danym roku kalendarzowym wprowadził do obrotu baterie przemysłowe lub akumulatory przemysłowe, baterie samochodowe lub akumulatory samochodowe o łącznej masie nieprzekraczającej 100 kg.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie, jeżeli:

- 1) przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, złoży marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca każdego roku:
 - a) zaświadczenie lub oświadczenie o pomocy de minimis w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1, z późn. zm.).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897, Nr 171, poz. 1016 i Nr 178, poz. 1060 oraz z 2013 r. poz. 21.

w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.⁴⁾),

- b) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w lit. a, a w przypadku przedsiębiorców, do których nie stosuje się przepisów o rachunkowości, także inne dokumenty pozwalające ocenić sytuację finansową przedsiębiorcy za okres 3 ostatnich lat obrotowych;
- 2) stanowi pomoc de minimis:
- a) w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1) albo
 - b) w rolnictwie w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9).

3. Wartość pomocy de minimis odpowiada wartości zwolnienia z opłaty produktowej, obliczanej z zastosowaniem stawki opłaty produktowej dla baterii i akumulatorów, wskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2.

4. Zaświadczenia lub oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, oraz informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, mogą być przekazywane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.”;

- 2) w art. 6:
- a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) eksport – wywóz baterii lub akumulatorów z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;”,
 - b) w pkt 8 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) w przypadku zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów lub prowadzącego recykling zużytych baterii lub zużytych akumulatorów – marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r. Nr 18, poz. 99 oraz z 2011 r. Nr 233, poz. 1381.

prowadzenia działalności w zakresie zbierania, przetwarzania lub recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;”

c) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) podmiot pośredniczący – podmiot, za pośrednictwem którego wprowadzający baterie lub akumulatory wykonuje obowiązki w zakresie i na zasadach określonych w ustawie;”

d) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) wprowadzający baterie lub akumulatory – przedsiębiorcę, który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów, w tym zamontowanych w sprzęcie lub pojazdach, po raz pierwszy na terytorium kraju; za wprowadzającego baterie lub akumulatory uważa się także przedsiębiorcę:

- a) dokonującego importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia baterii lub akumulatorów na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej,
- b) który zlecił wytworzenie baterii lub akumulatorów i którego oznaczenie zostało umieszczone na bateriach lub akumulatorach;”

3) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zużyte baterie i zużyte akumulatory mogą być magazynowane w zakładzie przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów nie dłużej niż przez okres roku.”

4) w art. 15:

- a) uchyla się ust. 2,
- b) dodaje się ust. 3–6 w brzmieniu:

„3. Prowadzący recykling zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa sprawozdań, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012 z dnia 11 czerwca 2012 r. ustanawiającego na podstawie dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady szczegółowe przepisy dotyczące obliczania wydajności recyklingu dla procesów recyklingu zużytych baterii i akumulatorów (Dz. Urz. UE L 151 z 12.06.2012, str. 9), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) nr 493/2012”, na zasadach i w trybie określonych w tym rozporządzeniu.

4. Marszałek województwa sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska sprawozdanie o wydajności recyklingu procesu recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów obejmujące informacje zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012, w terminie do dnia 31 maja za poprzedni rok kalendarzowy.

5. W przypadku gdy proces recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest prowadzony kolejno przez kilku prowadzących recykling, każdy kolejny prowadzący recykling jest obowiązany przekazać prowadzącemu recykling, w którego instalacji rozpoczął się proces recyklingu, informacje niezbędne do sporządzenia sprawozdań, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012, nie później niż w terminie do dnia 15 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób przedkładania sprawozdania o wydajności recyklingu procesu recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów, kierując się potrzebą ujednolicenia treści sprawozdań oraz ułatwienia ich przekazywania przez marszałka województwa.”;

5) dotychczasową treść art. 18 oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. Podmiot pośredniczący przed rozpoczęciem działalności jest obowiązany do uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”;

6) w art. 28:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający baterie lub akumulatory może wykonywać obowiązki, o których mowa w art. 27, art. 31, art. 32 ust. 1, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 2, art. 35, art. 36 ust. 1 i 4, art. 37 ust. 1 i 6 lub art. 41 ust. 3, za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego.”,

b) dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Podmiot pośredniczący jest obowiązany posiadać wdrożony system zarządzania środowiskowego zgodny z wymaganiami systemu ekzarządzania i audytu (EMAS) lub z normą ISO 14001.

4. Wykonywanie obowiązków wprowadzającego baterie lub akumulatory za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego odbywa się na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

5. Wprowadzający baterie lub akumulatory oraz podmiot pośredniczący są obowiązani przechowywać umowy, o których mowa w ust. 4, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.”;

7) w art. 32 w ust. 2 w pkt 2 uchyla się lit. a;

8) w art. 34:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje o rodzaju i masie wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przy ustalaniu masy wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów nie uwzględnia się masy tych baterii i akumulatorów, w tym także stanowiących przynależność albo część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów, które zostały wyeksportowane lub były przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy dokonanej przez wprowadzającego baterie lub akumulatory lub innego przedsiębiorcę.”;

9) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne sporządza sprawozdanie zawierające informacje oraz wykazy, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1 i pkt 6 lit. d tiret pierwsze i trzecie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.”;

10) w art. 36 w ust. 2 uchyla się pkt 3;

11) w art. 37:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wprowadzający baterie lub akumulatory, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1:

1) przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne, w terminie do dnia 1 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata na publiczne kampanie edukacyjne, kwotę co najmniej równą tej opłacie albo

- 2) wnosi na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego opłatę na publiczne kampanie edukacyjne, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata.”,
- b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. W przypadku gdy wprowadzający baterie lub akumulatory nie przeznaczył na publiczne kampanie edukacyjne w terminie do dnia 1 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata na publiczne kampanie edukacyjne, kwoty co najmniej równej opłacie na publiczne kampanie edukacyjne, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 4 pkt 2, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie poniesioną przez wprowadzającego baterie lub akumulatory na publiczne kampanie edukacyjne.”,
- c) uchyla się ust. 5,
- d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:
„5a. Stawka opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wynosi 0,02 zł za kilogram wprowadzonych do obrotu baterii lub akumulatorów.
5b. Opłata na publiczne kampanie edukacyjne stanowi iloczyn stawki, o której mowa w ust. 5a, oraz masy wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów w roku kalendarzowym, którego dotyczy opłata, przez wprowadzającego baterie lub akumulatory.”,
- e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Wprowadzający baterie lub akumulatory, obowiązany do finansowania publicznych kampanii edukacyjnych, sporządza sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1 i pkt 6 lit. c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.”,
- f) dodaje się ust. 8–10 w brzmieniu:
„8. Wprowadzający baterie lub akumulatory nie finansuje publicznych kampanii edukacyjnych, jeżeli wysokość środków, które jest obowiązany przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne, nie przekracza 10 zł w danym roku kalendarzowym.
9. Podmiot pośredniczący, realizując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, na podstawie umów zawartych z więcej niż jednym wprowadzającym baterie lub akumulatory, może prowadzić wspólną publiczną kampanię edukacyjną dla wszystkich wprowadzających baterie lub akumulatory, pod warunkiem że środki

przeznaczone na tę kampanię są co najmniej równe sumie środków, które wprowadzający baterie lub akumulatory są obowiązani przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne.

10. Do opłaty, o której mowa w ust. 4 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁵⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.”;

12) w art. 53:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do przyjęcia zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych oraz zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy sprzedawcy detalicznego baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych oraz akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych udostępnianych jako przynależność albo część składowa innych urządzeń.”;

13) w art. 54:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do pobrania od kupującego niebędącego przedsiębiorcą opłaty depozytowej oraz do potwierdzenia jej pobrania, jeżeli przy sprzedaży tych baterii lub akumulatorów kupujący nie przekazał mu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 53 ust. 1.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy sprzedawcy detalicznego baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych oraz akumulatorów

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 848, 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 985, 1027, 1036, 1145, 1149, 1289 i 1313.

samochodowych kwasowo-ołowiowych udostępnianych jako przynależność albo część składowa innych urządzeń.”,

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany, w terminie 30 dni od dnia pobrania opłaty depozytowej, do przyjęcia zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych oraz do zwrotu pobranej opłaty depozytowej i potwierdzenia jej zwrotu.

3. Jeżeli zwrot pobranej opłaty depozytowej przez sprzedawcę detalicznego, o którym mowa w ust. 1, jest niemożliwy z powodu jego likwidacji, upadłości albo przerwy w wykonywanej działalności gospodarczej, wprowadzający baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe jest obowiązany, w terminie 45 dni od dnia ich sprzedaży, do przyjęcia od kupującego, o którym mowa w ust. 1, zużytych baterii lub zużytych akumulatorów wprowadzonych przez niego do obrotu oraz do zwrotu pobranej opłaty depozytowej i potwierdzenia jej zwrotu w zorganizowanych przez niego punktach zbierania tych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.”;

14) w art. 55:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stawka opłaty depozytowej wynosi 30 zł za sztukę baterii samochodowej kwasowo-ołowiowej i akumulatora samochodowego kwasowo-ołowiowego.”,

b) uchyla się ust. 2;

15) w art. 56:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w art. 54 ust. 1, przekazuje nieodebraną opłatę depozytową na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na siedzibę tego sprzedawcy, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, w którym nastąpiło pobranie opłaty.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do opłat depozytowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.”;

16) w art. 58 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, a w przypadku zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych – w pierwszej kolejności prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który prowadzi co najmniej sortowanie zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.”;

17) w art. 59:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje o masie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ogółem i w rozbiciu na poszczególnych wprowadzających baterie lub akumulatory, z którymi ma zawartą umowę, o której mowa w art. 32 ust. 1, oraz ewidencji zaświadczeń, o których mowa w art. 59a ust. 1.”,

b) ust. 3–5 otrzymują brzmienie:

„3. Zbierający zużyte baterie przenośne lub zużyte akumulatory przenośne, który przekazuje zużyte baterie lub zużyte akumulatory bezpośrednio prowadzącemu zakład przetwarzania, sporządza sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w art. 75 ust. 2 pkt 1 i 9 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.

4. Przez masę zużytych baterii i zużytych akumulatorów należy rozumieć odpowiednio masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów zebranych bezpośrednio od użytkowników końcowych, z miejsc odbioru oraz zakładów przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155) i przekazanych bezpośrednio prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

5. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o których mowa w ust. 1, oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 59a ust. 1, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą.”;

18) w rozdziale 10 po art. 59 dodaje się art. 59a i art. 59b w brzmieniu:

„Art. 59a. 1. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany wydać wprowadzającemu baterie lub akumulatory, z którym ma zawartą umowę, o której mowa w art. 32 ust. 1, w terminie do dnia 10 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy, zaświadczenie o zebranych zużytych bateriach przenośnych i zużytych akumulatorach przenośnych zawierające:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory;
- 3) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 5) numer REGON zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 6) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 7) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 8) rodzaj zebranych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 9) masę zebranych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 10) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przekazanych do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 11) numer kolejny z ewidencji zaświadczeń o zebranych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach.

2. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory sporządza zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje

wprowadzający baterie lub akumulatory, drugi jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci pozostaje u zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

3. Łączna masa zużytych baterii i zużytych akumulatorów wskazana w zaświadczeniach, o których mowa w ust. 1, nie może być większa od masy zużytych baterii i zużytych akumulatorów zebranych przez zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

Art. 59b. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór ewidencji zaświadczeń, o której mowa w art. 59 ust. 1, sposób jej prowadzenia oraz jej zakres,

2) wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 59a ust. 1

– kierując się potrzebą ujednoczenia ewidencji i treści zaświadczeń oraz ułatwienia prowadzenia ewidencji.”;

19) uchyla się art. 62;

20) w art. 63:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prowadzący zakład przetwarzania, w którym przetwarza się zużyte baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub zużyte akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe, zapewnia co najmniej przekazanie powstałych w wyniku przetwarzania frakcji zawierających ołów i jego związki oraz frakcji tworzyw sztucznych do instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przetwarzanie i recykling, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz przetwarzanie i recykling zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w ust. 2, obejmuje co najmniej usunięcie wszystkich cieczy i kwasów.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące:

1) procesu przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-

-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych,

2) instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych

– biorąc pod uwagę rozwój techniczny i naukowy oraz najlepsze dostępne techniki, a także kierując się potrzebą zapewnienia bezpiecznego dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów.”;

21) w art. 64:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, w zależności od rodzaju prowadzonego przetwarzania i recyklingu, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji zaświadczeń, o których mowa w art. 64a ust. 1, oraz ewidencji obejmującej informacje o:”;

b) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

„4) osiągniętych poziomach wydajności recyklingu.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o których mowa w ust. 1, oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 64a ust. 1, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą.”;

22) po art. 64 dodaje się art. 64a i art. 64b w brzmieniu:

„Art. 64a. 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany wydać wprowadzającemu baterie lub akumulatory, z którym ma zawartą umowę, o której mowa w art. 36 ust. 1, w terminie do dnia 10 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy, zaświadczenie o przetworzonych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach zawierające:

1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;

2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;

3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory;

- 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory;
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o ile został nadany;
- 6) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o ile został nadany;
- 7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 8) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 9) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 10) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;
- 11) rodzaj przyjętych do przetworzenia zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 12) masę przyjętych do przetworzenia zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 13) rodzaj przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 14) masę przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 15) oznaczenie procesu recyklingu, z podaniem procesu określonego w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 16) oznaczenie procesu unieszkodliwiania, z podaniem procesu określonego w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 17) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów wyeksportowanych w celu poddania procesom recyklingu i unieszkodliwiania;
- 18) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, które stanowiły przedmiot wewnątrzwspólnotowej dostawy w celu poddania procesom recyklingu i unieszkodliwiania;
- 19) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przekazanych do recyklingu;
- 20) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przekazanych do unieszkodliwiania;

- 21) numer kolejny z ewidencji zaświadczeń o przetworzonych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach;
- 22) roczne moce przerobowe zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów sporządza zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje wprowadzający baterie lub akumulatory, drugi jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci pozostaje u prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

3. Łączna masa przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów wskazana w zaświadczeniach, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać rocznych mocy przerobowych zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów określonych w decyzjach związanych z gospodarką odpadami.

Art. 64b. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór ewidencji zaświadczeń, o której mowa w art. 64 ust. 1, sposób jej prowadzenia oraz jej zakres,
 - 2) wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 64a ust. 1
- kierując się potrzebą ujednoczenia ewidencji i treści zaświadczeń oraz ułatwienia prowadzenia ewidencji.”;

- 23) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej, opłaty na publiczne kampanie edukacyjne oraz nieodebranej opłaty depozytowej.

2. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w ust. 1, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody budżetu samorządu województwa, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

3. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w ust. 1, w wysokości 5% stanowią dochody budżetu samorządu województwa.”;

- 24) uchyla się art. 66–68;

25) po art. 71a dodaje się art. 71b w brzmieniu:

„Art. 71b. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska co najmniej raz w roku przeprowadza kontrolę zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.”;

26) w art. 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, na podstawie wyników kontroli, o których mowa w ust. 1, oraz posiadanych informacji, w tym zawartych w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, sporządza i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 15 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy, roczny raport o funkcjonowaniu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami, w tym informacje na temat osiągniętych poziomów zbierania oraz recyklingu.”;

27) uchyla się art. 82;

28) w art. 83:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie prowadzi lub nie przechowuje ewidencji obejmującej informacje o rodzaju i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów, lub prowadzi ewidencję nierzetelnie,”;

b) część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– podlega karze grzywny.”;

29) uchyla się art. 85;

30) w art. 89 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie przyjmuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego,”;

31) w art. 90 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w terminie 30 dni od dnia pobrania opłaty depozytowej, nie przyjmuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych lub nie zwraca pobranej opłaty depozytowej wraz z potwierdzeniem jej zwrotu,”;

32) w art. 92 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) nie wydaje zaświadczenia o zebranych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach lub wydaje je nieterminowo.”;

33) uchyla się art. 93;

34) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. Kto, wbrew przepisom art. 64, nie prowadzi lub nie przechowuje ewidencji zaświadczeń oraz ewidencji obejmującej informacje o rodzaju i masie przyjętych do przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów, osiągniętych poziomów recyklingu oraz osiągniętych poziomów wydajności recyklingu, lub prowadzi ewidencje nierzetelnie, podlega karze grzywny.”;

35) po art. 95 dodaje się art. 95a w brzmieniu:

„Art. 95a. Kto, wbrew przepisom art. 64a, nie wydaje zaświadczenia o przetworzonych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach lub wydaje je nieterminowo, podlega karze grzywny.”;

36) art. 96 otrzymuje brzmienie:

„Art. 96. 1. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 74–95a, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

2. Za wykroczenia, o których mowa w art. 74–95a, odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności w zakresie gospodarki odpadami, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną.”;

37) po art. 99 dodaje się art. 99a–99c w brzmieniu:

„Art. 99a. Kto, wbrew przepisowi art. 15 ust. 3, nie przedkłada marszałkowi województwa sprawozdań o osiągniętym poziomie wydajności recyklingu, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012, lub nie przedkłada ich terminowo, podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 1000 zł.

Art. 99b. Podmiot pośredniczący, który nie posiada wdrożonego systemu zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 28 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

Art. 99c. Kto, wbrew przepisowi art. 63 ust. 2, nie zapewnia co najmniej przekazania frakcji zawierających ołów i jego związki oraz frakcji tworzyw sztucznych do instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5000 zł do 1 000 000 zł.”;

38) uchyla się art. 100;

39) po art. 100 dodaje się art. 100a i art. 100b w brzmieniu:

„Art. 100a. Kto, wbrew przepisowi art. 56 ust. 1, nie przekazuje nieodebranej opłaty depozytowej lub przekazuje ją nieterminowo, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 10 000 zł.

Art. 100b. Kto, wbrew przepisom art. 56 ust. 2, nie przedkłada marszałkowi województwa sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej, składa je nieterminowo lub składa sprawozdanie nierzetelne, podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 1000 zł.”;

40) w art. 103:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 97–99c i art. 100a–102, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 97–99c i art. 100a–102, uwzględnia się zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

3. Kary pieniężne wnosi się na odrębny rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Kary pieniężne wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

3b. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W sprawach dotyczących kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 i 1238) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 400a w ust. 1:
 - a) pkt 8a otrzymuje brzmienie:

„8a) wykonywanie badań i pomiarów związanych z odpadami przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz badań laboratoryjnych w zakresie zawartości metali ciężkich w bateriach lub akumulatorach przez Inspekcję Handlową;”;
 - b) po pkt 8a dodaje się pkt 8b w brzmieniu:

„8b) prowadzenie postępowań administracyjnych oraz uczestniczenie w postępowaniach przed sądami przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska;”;
- 2) w art. 401 w ust. 7:
 - a) uchyla się pkt 13,
 - b) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) wpływy z opłat, o których mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach;”;
- 3) w art. 402 uchyla się ust. 10.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155) w art. 58 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedmiotem działania organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest działalność związana z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych ze zbieraniem, przetwarzaniem, recyklingiem i innymi niż recykling procesami odzysku oraz unieszkodliwianiem zużytego sprzętu, w tym publiczne kampanie edukacyjne.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 50 w ust. 1 w pkt 4 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. c w brzmieniu:

„c) podmiotów pośredniczących;”;

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238.

2) w art. 52 w ust. 1 w pkt 7 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. c w brzmieniu:

„c) podmiotu pośredniczącego:

- wykaz wprowadzających baterie lub akumulatory, z którymi podmiot pośredniczący zawarł umowę, o której mowa w art. 28 ust. 4 tej ustawy, zawierający firmy przedsiębiorców oraz oznaczenia ich siedzib i numery rejestrowe,
- informację o wdrożonym systemie zarządzania środowiskowego albo o jego braku;”;

3) w art. 53 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przedsiębiorca zagraniczny, będący wprowadzającym baterie lub akumulatory w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, składa wniosek o wpis do rejestru:

- 1) za pośrednictwem osoby upoważnionej do jego reprezentowania, zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę oddziału – jeżeli ustanowił oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego, z którym zawarł umowę, o której mowa w art. 28 ust. 4 tej ustawy, do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę podmiotu pośredniczącego – jeżeli nie ustanowił oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

4) w art. 60 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy art. 53 ust. 1 i 3–4 stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 73 w ust. 2 w pkt 6:

a) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) informacje o rodzaju i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów;”;

b) lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) informacje o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne oraz o sposobie wykorzystania tych środków;”;

- c) w lit. d w tiret drugim kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje tiret trzecie w brzmieniu:
- „– wykaz punktów zbierania zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych prowadzonych przez zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, z którym wprowadzający baterie lub akumulatory zawarł umowę, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, oraz wykaz miejsc odbioru, z których zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory odbiera zużyte baterie przenośne lub zużyte akumulatory przenośne.”;
- 6) w art. 75 w ust. 2 w pkt 10 w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. d w brzmieniu:
- „d) osiągniętych poziomach wydajności recyklingu.”;
- 7) w art. 79 w ust. 2 w pkt 4 lit. d otrzymuje brzmienie:
- „d) zbierania, recyklingu i wydajności recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów;”.

Art. 5. Do powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy obowiązków sprawozdawczych wprowadzającego baterie lub akumulatory, zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory oraz prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, za okres do dnia 31 grudnia 2014 r., oraz do zobowiązań wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne z tytułu opłaty produktowej, należnej za okres do dnia 31 grudnia 2014 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 6. 1. Do sposobu obliczania środków, o których mowa w art. 37 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, przekazywanych przez wprowadzających baterie lub akumulatory za rok 2014 stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W przypadku gdy wprowadzający baterie lub akumulatory nie przeznaczył na publiczne kampanie edukacyjne w terminie do dnia 31 grudnia 2014 r. pełnej kwoty, o której mowa w art. 37 ust. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, należność, o której mowa w art. 37 ust. 4 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie poniesioną przez niego w danym roku na publiczne kampanie edukacyjne.

Art. 7. Podmiot pośredniczący jest obowiązany do złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, w terminie 6 miesięcy od dnia utworzenia rejestru.

Art. 8. Podmiot pośredniczący jest obowiązany dostosować się do wymagań określonych w art. 28 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory może sporządzać i składać sprawozdania za rok 2014, na zasadach i w trybie określonych w art. 237 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego.

2. Sprawozdania za rok 2014 sporządzane na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, na zasadach i w trybie określonych w art. 237 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, składa wyłącznie zbierający zużyte baterie przenośne lub zużyte akumulatory przenośne, który przekazuje zużyte baterie lub zużyte akumulatory bezpośrednio prowadzącemu zakład przetwarzania.

3. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany zamieścić w sprawozdaniu za rok 2014 sporządzanym na podstawie art. 64 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, na zasadach i w trybie określonych w art. 237 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, informację o osiągniętych poziomach wydajności recyklingu.

Art. 10. 1. Marszałek województwa sporządza i przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w art. 67 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, za rok 2014, zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

2. W przypadku niewykorzystania przez marszałka województwa środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne na rok 2014 lub stwierdzenia przez wojewodę ich nieprawidłowego wykorzystania stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do kontroli sposobu wykorzystania przez marszałka województwa dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych przyznanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 12. 1. Do czasu utworzenia Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w ustawie zmienianej w art. 4, marszałek województwa jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska zbiorczego sprawozdania ze sprawozdań i wykazów, o których mowa w:

1) art. 34 ust. 2, art. 35, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 6, art. 41 ust. 3, art. 59 ust. 3 i art. 64 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 4,

2) art. 56 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1

– w terminie do dnia 15 kwietnia roku, w którym te sprawozdania zostały przekazane.

2. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wzór zbiorczego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań.

Art. 13. 1. Sprzedawca detaliczny baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pobrał od kupującego opłatę depozytową, jest obowiązany do jej zwrotu, w tym do potwierdzenia jej pobrania i zwrotu, przekazywania nieodebranej opłaty depozytowej oraz przechowywania dokumentów potwierdzających pobranie opłaty depozytowej i dokumentów potwierdzających zwrot opłaty depozytowej, stosując przepisy dotychczasowe.

2. Sprzedawca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej za rok 2014 zgodnie z art. 56 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 14. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15. Przepis art. 34 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się do dnia utworzenia Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w ustawie zmienianej w art. 4.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 4, pkt 11, pkt 21 lit. b i pkt 23–25 oraz art. 2 pkt 2 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.;

2) art. 1 pkt 20 lit. a, który wchodzi w życie po upływie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

UZASADNIENIE

Głównym celem zmiany ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.) jest uszczelnienie systemu gospodarowania zużyтыми bateriami i zużyтыми akumulatorami oraz doprecyzowanie przepisów ustawy w celu uzyskania pełnej zgodności z przepisami dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1, z późn. zm.). Ponadto, w związku z przyjęciem rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012 z dnia 11 czerwca 2012 r. ustanawiającego na podstawie dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady szczegółowe przepisy dotyczące obliczania wydajności recyklingu dla procesów recyklingu zużytych baterii i akumulatorów (Dz. Urz. UE L 151 z 12.06.2012, str. 9), niezbędne jest wprowadzenie przepisów uzupełniających i ułatwiających stosowanie tych przepisów.

Przepisy ustawy o bateriach i akumulatorach stosuje się do wszystkich baterii i akumulatorów produkowanych i wprowadzanych do obrotu, niezależnie od ich kształtu, pojemności, masy, składu materiałowego, sposobu użycia oraz niezależnie od tego, czy stanowią przynależność albo część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów. Ze względu jednak na fakt, że istnieją przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu niewielkie ilości baterii i akumulatorów, np. przy okazji wprowadzania sprzętu elektrycznego i elektronicznego czy samochodów, dla których wypełnianie obowiązków w zakresie osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania, w tym dotyczących opłaty produktowej, organizowania i finansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, zawierania umowy ze zbierającym zużyte baterie i zużyte akumulatory oraz z prowadzącym zakład przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, składania wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów jest nieproporcjonalnym obciążeniem w stosunku do efektu środowiskowego, zdecydowano się umożliwić zwolnienie dla tych wprowadzających z realizacji części obowiązków. Zwolnienie tych wprowadzających z pewnych obowiązków znajduje podstawę w motywie 19 do dyrektywy 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów.

W przypadku baterii i akumulatorów przenośnych zwolnienie dotyczyć będzie przedsiębiorców, którzy wprowadzają do obrotu do 1 kg baterii i akumulatorów przenośnych, a w przypadku wprowadzających baterie i akumulatory samochodowe lub baterie i akumulatory przemysłowe zwolnienie dotyczyć będzie tych, którzy wprowadzają do obrotu do 100 kg rocznie.

Zgodnie z danymi o ilości wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów za rok 2010 wyłączenie będzie dotyczyć poniżej 1% wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów.

Warto zwrócić uwagę, że zaproponowany art. 4a ust. 1 zwalnia ww. wprowadzających również z organizowania i finansowania unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Zdecydowano się na to zwolnienie z powodu obowiązującego w ustawie o bateriach i akumulatorach art. 27 ust. 1, którego brzmienie jest następujące: „Art. 27. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz właściwego gospodarowania zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami.”. Powyższy przepis stanowi zaostrzenie wymagań w stosunku do dyrektywy 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów, która nie zobowiązuje, aby producenci ponosili koszty wynikające z unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów. Dyrektywa 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów w art. 16 ust. 1 zobowiązuje jedynie do finansowania zbierania, przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów, dając jednocześnie możliwość zwolnienia z tego obowiązku małych producentów w art. 18 ust. 1. Ze względu na fakt, że art. 27 ust. 1 ustawy o bateriach i akumulatorach zapewnia właściwe postępowanie ze zużytymi bateriami i akumulatorami, uznaje się, że powinien on pozostać w obowiązującym brzmieniu. Mając jednak na uwadze małych producentów, uznano za stosowne wprowadzenie dla nich zwolnienia również z organizowania i finansowania unieszkodliwiania. Jednocześnie proponuje się pozostawienie dla omawianych wprowadzających baterie lub akumulatory obowiązku wpisu do rejestru, obowiązku składania sprawozdań o masie wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów, celem pozyskania informacji w tym zakresie. Rozwiązanie polegające na zwolnieniu z niektórych obowiązków wprowadzających baterie lub akumulatory przenośne, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu baterie przenośne i akumulatory przenośne o łącznej masie nieprzekraczającej 1 kg, oraz wprowadzających baterie przemysłowe, akumulatory przemysłowe lub baterie samochodowe,

akumulatory samochodowe o łącznej masie nieprzekraczającej 100 kg ułatwi tym przedsiębiorcom prowadzenie działalności gospodarczej, nie wpływając jednocześnie na osiągnięte przez Polskę poziomy zbierania czy recyklingu wymaganego dyrektywą 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów.

Przepis art. 4a ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach wskazuje, że ww. zwolnienie przedsiębiorców ma zastosowanie, jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, złoży marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca każdego roku:

- 1) zaświadczenie lub oświadczenie o pomocy de minimis, w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.),
- 2) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w pkt 1, a w przypadku przedsiębiorców, do których nie stosuje się przepisów o rachunkowości, także inne dokumenty pozwalające ocenić sytuację finansową przedsiębiorcy za okres 3 ostatnich lat obrotowych.

Jednocześnie projektowana ustawa wskazuje, że przedmiotowe zwolnienie przedsiębiorców stanowi pomoc de minimis:

- 1) w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis albo
- 2) w rolnictwie w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym.

Wartość pomocy de minimis będzie odpowiadać wartości zwolnienia z opłaty produktowej, obliczanej z zastosowaniem stawki opłaty produktowej określonej w akcie wykonawczym wydanym na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach. W związku z powyższym warto zwrócić uwagę, że brzmienie zawarte w art. 4a ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach wskazuje, że wprowadzający niewielkie ilości baterii i akumulatorów mogą zdecydować, czy chcą zostać objęci zwolnieniem określonym w art. 4a ust. 1.

Poza tym uzupełniono definicję „wprowadzającego baterie i akumulatory”. Należy zauważyć, że zgodnie z dokumentem „Questions and answers on the batteries directive (2006/66/EC)”, który przygotowany został przez Komisję Europejską i który zawiera wytyczne, jak należy

interpretować niektóre przepisy dyrektywy 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów, przez wprowadzającego baterie lub akumulatory rozumie się także przedsiębiorcę, który umieszcza swoje oznakowanie na bateriach i akumulatorach. Wobec czego, dla ujednoczenia stosowania definicji, jak i jasności stosowania przepisów, uzupełniono definicję o wskazanie, że w przypadku zlecenia wytworzenia baterii lub akumulatorów za wprowadzającego baterie lub akumulatory uważa się tego przedsiębiorcę, który zlecił wytworzenie baterii lub akumulatorów i którego oznaczenie zostało umieszczone na bateriach lub akumulatorach.

Ponadto dodano definicję podmiotu pośredniczącego celem uszczelnienia wykonania obowiązków realizowanych przez te podmioty. Wskazano, że jest to podmiot, za pośrednictwem którego wprowadzający baterie lub akumulatory wykonuje obowiązki w zakresie i na zasadach określonych w ustawie o bateriach i akumulatorach.

Dotychczasowa treść przepisu art. 14 ust. 3 ustawy o bateriach i akumulatorach powoduje problemy interpretacyjne. Wymóg dotyczący magazynowania nie dłużej niż przez okres roku łącznie przez wszystkich kolejnych posiadaczy tych odpadów jest trudny do realizacji i kontroli, chociażby w przypadku miejsc odbioru, w których użytkownicy końcowi mogą zostawić zużyte baterie i akumulatory przenośne. Prowadzący miejsce odbioru, zgodnie z art. 52 pkt 4 ustawy o bateriach i akumulatorach, jest zwolniony z obowiązku prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów w postaci zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o której mowa w ustawie o odpadach. Nie ma zatem możliwości skontrolowania, jak długo zużyte baterie i akumulatory były magazynowane w miejscu odbioru. Wobec powyższego zdecydowano się na ograniczenie zakresu zastosowania tego przepisu tylko do magazynowania zużytych baterii i zużytych akumulatorów w zakładzie przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów. Przepis ten stanowić będzie *lex specialis* do przepisów art. 25 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.), który wskazuje, że odpady, z wyjątkiem przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat. Jednak w przypadku przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów niezbędne jest wprowadzenie krótszego okresu magazynowania w przypadku przetwarzania ze względu na konieczność osiągnięcia corocznych poziomów wydajności recyklingu.

Następną kwestią podjętą w przedmiotowym projekcie są zagadnienia związane z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 493/2012 z dnia 11 czerwca 2012 r. ustanawiającym na podstawie dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady szczegółowe przepisy dotyczące obliczania wydajności recyklingu dla procesów recyklingu zużytych baterii i akumulatorów, które określa zarówno sposób liczenia efektywności recyklingu, formaty sprawozdań, które muszą wypełniać przedsiębiorcy prowadzący recykling zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, jak i termin przekazania sprawozdania odpowiednim organom państwowym. Ponadto rozporządzenie określa, że sprawozdanie ma przekazać ten przedsiębiorca, u którego rozpoczął się proces recyklingu. Wskazano również, że pierwsze sprawozdania będą przekazywane za 2014 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r.

Wobec powyższego należało określić organ, do którego będą przekazywane sprawozdania z osiągniętego poziomu efektywności recyklingu. W zmienianym art. 15 ust. 3 ustawy o bateriach i akumulatorach wskazano, że będą to marszałkowie województw. Ponadto w art. 15 ust. 4 ww. ustawy wskazano, że marszałek województwa przekazuje dane dotyczące osiągniętych przez recyklerów poziomów recyklingu oraz poziomów wydajności recyklingu ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie do dnia 31 maja za poprzedni rok kalendarzowy. Informacje te posłużą następnie do sporządzenia informacji dla Komisji Europejskiej wynikającej z art. 12 ust. 5 dyrektywy 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów o osiągniętych poziomach recyklingu oraz poziomach wydajności recyklingu.

Pierwsze informacje marszałkowie województw prześlą do dnia 31 maja 2015 r., co jest ściśle związane z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012, które zobowiązuje przedsiębiorców do przekazania pierwszych sprawozdań do dnia 30 kwietnia 2015 r.

Ponadto wskazano, że w przypadku gdy proces recyklingu zużytych baterii lub akumulatorów zachodzi w więcej niż jednej instalacji, każdy kolejny recykler jest obowiązany do przekazania prowadzącemu recykling, w którego instalacji rozpoczął się proces recyklingu, informacji niezbędnych do sporządzenia przez niego sprawozdania o osiągniętych poziomach wydajności recyklingu.

Przepisy te wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

W związku z koniecznością wprowadzenia powyższych zmian w art. 64 ust. 1 ustawy o bateriach i akumulatorach, dotyczącym niezbędnej ewidencji odpadów prowadzonej przez

prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, rozszerzono zakres tej ewidencji o informacje dotyczące osiągniętych poziomów wydajności recyklingu.

Innym zagadnieniem, które wymagało kompleksowego rozwiązania, jest możliwość realizacji obowiązków przez wprowadzających baterie lub akumulatory przez podmioty pośredniczące, co zostało wskazane w zmienianym art. 28 ust. 1 ustawy o bateriach i akumulatorach.

W art. 28 wskazano, że pomiędzy wprowadzającym baterie lub akumulatory a podmiotem pośredniczącym uczestniczącym w realizacji obowiązków wprowadzającego baterie lub akumulatory powinna zostać zawarta umowa w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Należy przez to rozumieć, że umowa ta będzie mogła być zawarta w postaci papierowej lub elektronicznej. Warto jednocześnie podkreślić, że to na wprowadzającym baterie lub akumulatory spoczywa odpowiedzialność za prawidłową realizację obowiązków nałożonych przepisami ustawy o bateriach i akumulatorach – bez względu na to, czy zdecyduje się na ich realizację poprzez podmiot pośredniczący. Zatem w przypadku nieprawidłowego realizowania przez podmiot pośredniczący obowiązków wprowadzającego baterie lub akumulatory ewentualne kary mogą zostać uregulowane między tymi podmiotami w ramach zawartej przez nich umowy cywilnoprawnej. W art. 28 ust. 5 omawianej ustawy wskazano również okres, przez który wprowadzający baterie lub akumulatory, jak i podmioty pośredniczące powinni przechowywać zawarte umowy. Przepis ten umożliwi skontrolowanie u przedsiębiorców poziomu odpowiedzialności obu stron umowy. Dodano również w art. 28 ust. 1 możliwość przejęcia obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych i przedkładania sprawozdań ze zorganizowanych kampanii przez osoby trzecie. Do tej pory nie było takiej formalnej możliwości w przypadku wprowadzających baterie lub akumulatory. Z kolei w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155) wprowadzający sprzęt może zlecić organizacji odzysku również obowiązki związane z edukacją ekologiczną, co pozwala na prowadzenie takich akcji na większą skalę. Zdecydowano się na wprowadzenie takiego rozwiązania również w ustawie o bateriach i akumulatorach.

Ponadto podmioty pośredniczące, jako że realizują przepisy ustawy w zakresie obowiązków wprowadzających baterie lub akumulatory, powinny być wpisywane do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy o odpadach. Rejestr ten stanowić będzie kontynuację aktualnie funkcjonującego rejestru, o którym mowa w ustawie o bateriach i akumulatorach. Spowodowane jest to koniecznością wprowadzenia większego nadzoru nad działalnością ww.

podmiotów. Wobec powyższego dokonano niezbędnych zmian w ustawie o odpadach, wpisując do katalogu podmiotów obowiązanych do uzyskania wpisu w rejestrze również podmioty pośredniczące. Jednocześnie określono, jakie dane taki podmiot będzie obowiązany wskazać we wniosku o wpis do rejestru. Adekwatnie do ww. zmian wskazano również w dodawanym art. 18 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach, że takie podmioty powinny złożyć wniosek o wpis do rejestru przed rozpoczęciem działalności w zakresie pośredniczenia w realizacji obowiązków wprowadzających baterie lub akumulatory. Jednocześnie dodano przepis przejściowy wskazujący, że podmiot pośredniczący jest obowiązany do złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w ustawie o odpadach, w terminie 6 miesięcy od dnia jego utworzenia. Dodatkowo wprowadzono kolejny przepis przejściowy wskazujący, że obowiązki w zakresie składania sprawozdań, o których mowa w art. 237 ust. 1 ustawy o odpadach, za rok 2014 wprowadzający baterie lub akumulatory może realizować za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego.

W celu wprowadzenia nadzoru nad podmiotami, które pośredniczą w realizacji obowiązków wprowadzających baterie lub akumulatory, zaproponowano, aby wykonywać taką działalność mogły tylko podmioty posiadające wdrożony system zarządzania środowiskowego zgodny z wymaganiami systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) lub z normą ISO 14001. Rozwiązanie takie pozwoli na kontrolę tych podmiotów w zakresie zgodności ich działalności z istniejącymi przepisami prawa. Przewiduje się również podwyższenie standardów wykonywanych usług przez podmioty pośredniczące. Jednocześnie wprowadzono przepis przejściowy, który zobowiązuje podmiot pośredniczący do wdrożenia systemu zarządzania środowiskowego zgodnego z ww. wymaganiami w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. W przypadku braku wdrożonego systemu zarządzania środowiskowego, o którym mowa w dodawanym w ustawie o bateriach i akumulatorach art. 28 ust. 3, przewidziano karę pieniężną dla podmiotu pośredniczącego w wysokości 10 000 zł.

W art. 34 ust. 1 ustawy o bateriach i akumulatorach zrezygnowano z obowiązku prowadzenia przez wprowadzających baterie lub akumulatory ewidencji baterii i akumulatorów z uwzględnieniem liczby wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów. Rezygnacja z ewidencji prowadzonej w sztukach dotyczącej wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów, a pozostawienie tej ewidencji tylko w zakresie masy wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów, spowoduje znaczne uproszczenie dla wprowadzających baterie

lub akumulatory. Ponadto prowadzenie ewidencji w sztukach wydaje się być niepotrzebne, ponieważ wszelkie inne ewidencje, np. dotyczące masy zebranych zużytych baterii i akumulatorów przenośnych czy też masy przetworzonych zużytych baterii i akumulatorów, prowadzone są w kilogramach. W związku z powyższym oraz ze względu na fakt, że cała sprawozdawczość dotycząca gospodarki odpadami została zawarta w ustawie o odpadach, konieczne było dokonanie również zmian w art. 73 tej ustawy dotyczącym rocznego sprawozdania o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi. Poza tym uchyla się ust. 3 w art. 34 ustawy o bateriach i akumulatorach, który zobowiązuje wprowadzającego baterie lub akumulatory do złożenia sprawozdania w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania przez niego działalności. Zdecydowano się na uchylenie tego przepisu, ponieważ analogiczne rozwiązanie odnoszące się do szerszej grupy przedsiębiorców, w tym wprowadzających baterie lub akumulatory, jest wprowadzone w art. 76 ustawy o odpadach. Ze względu jednak na fakt, że art. 76 będzie faktycznie miał zastosowanie od dnia utworzenia rejestru, o którym mowa w ustawie o odpadach, wskazano również w niniejszej ustawie, że uchylenie art. 34 ust. 3 ustawy o bateriach i akumulatorach wejdzie w życie z dniem utworzenia Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami.

W art. 37 ustawy o bateriach i akumulatorach proponuje się zmianę ust. 4 oraz dodanie przepisów dotyczących ustalania wysokości opłaty na publiczne kampanie edukacyjne. Proponuje się zmianę sposobu wyliczania wysokości opłaty na publiczne kampanie edukacyjne, która uiszczana jest przez wprowadzających baterie lub akumulatory. Dotychczas opłata wynosiła równowartość 0,1% przychodów z tytułu wprowadzenia do obrotu baterii i akumulatorów na terytorium kraju osiągniętych w danym roku kalendarzowym. Jednakże przy wyliczaniu wysokości tej opłaty pojawiały się problemy, np. jak należy wyliczyć przychód z tytułu wprowadzenia do obrotu baterii i akumulatorów na terytorium kraju, w przypadku gdy baterie lub akumulatory stanowią część innego produktu i nie da się dla nich wyliczyć przychodu. Co prawda ustawa wskazuje, że w przypadku braku możliwości ustalenia wysokości przychodów z tytułu wprowadzenia do obrotu baterii i akumulatorów na terytorium kraju, całkowity przychód określa się na podstawie liczby sztuk baterii i akumulatorów wprowadzonych w danym roku do obrotu na terytorium kraju, przyjmując dla każdej baterii i akumulatora wysokość przychodu jako:

- 1) wysokość stawki opłaty produktowej,

- 2) średnią cenę baterii i akumulatora o takim samym składzie fizyko-chemicznym lub pojemności oferowanych w handlu detalicznym w kraju, dla pozostałych baterii i akumulatorów.

Jednakże rozwiązanie to także stwarzało kolejne problemy i było często kwestionowane, ponieważ stawka opłaty produktowej odnosi się do masy, a przychód do liczby sztuk baterii i akumulatorów.

Dlatego też proponuje się wprowadzenie prostszego mechanizmu wyznaczania wysokości opłaty na publiczne kampanie edukacyjne, która będzie liczona od masy wprowadzonych baterii lub akumulatorów, przyjmując stawkę w wysokości 0,02 zł za kilogram wprowadzanych baterii lub akumulatorów do obrotu.

W roku 2010 wysokość środków, które zostały przeznaczone na publiczne kampanie edukacyjne, wyniosła 1 770 022,05 zł (wg raportu Głównego Inspektora Ochrony Środowiska o funkcjonowaniu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami). Przyjmując stawkę w wysokości 0,02 zł za kilogram oraz biorąc pod uwagę masę wprowadzonych baterii lub akumulatorów w 2010 r. (94 842 058,8 kg), szacuje się, że opłata na publiczne kampanie edukacyjne wyniosłaby ok. 1 896 841,2 zł. Przewiduje się również, że jeżeli środki na publiczne kampanie edukacyjne nie przewyższają kwoty 10 zł, wprowadzający baterie lub akumulatory nie jest obowiązany do finansowania publicznych kampanii edukacyjnych. Jednocześnie w przypadku ww. zwolnienia nie ma konieczności uwzględniania przepisów o dopuszczalności pomocy de minimis. Zastosowanie w tym przypadku przepisów o pomocy de minimis zniweluje korzyści dla przedsiębiorców wynikające z zaproponowanego zwolnienia. Wówczas przedsiębiorcy ci będą obowiązani do przedkładania właściwemu organowi zaświadczeń o otrzymanej w okresie ostatnich 3 lat pomocy publicznej. Zarazem urzędy marszałkowskie będą zobowiązane do sprawdzenia, czy są spełnione warunki dopuszczalności pomocy de minimis, oraz do przekazywania sprawozdań z udzielonej pomocy Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Tym samym należy stwierdzić, że koszty wynikające z konieczności przedłożenia przez przedsiębiorcę ww. zaświadczenia, którego opłata na publiczne kampanie edukacyjne będzie rocznie wynosić poniżej 10 zł, oraz koszty administracyjne będą wyższe w stosunku do tych, które przedsiębiorca byłby obowiązany ponieść, gdyby zrezygnowano ze wspomnianej propozycji zwolnienia.

Ponadto proponuje się ustalić dwa terminy przekazywania środków na publiczne kampanie edukacyjne. Zdecydowano się na takie rozwiązanie w celu ułatwienia przedsiębiorcom realizowania obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 1 ustawy o bateriach i akumulatorach. Podobnie jak w dotychczasowej ustawie o bateriach i akumulatorach istnieje możliwość wykonania ww. obowiązku we własnym zakresie bądź przekazując środki na konto urzędu marszałkowskiego. W przypadku pierwszej możliwości wprowadzający baterie lub akumulatory finansuje kampanie edukacyjne do dnia 1 marca następnego roku, którego dotyczy opłata. Natomiast przekazanie środków na rachunek urzędu marszałkowskiego może odbyć się do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata. Warto w tym miejscu zauważyć, że jeżeli przedsiębiorca nie zdołał we własnym zakresie całkowicie wykonać omawianego obowiązku, wówczas jest możliwe przekazanie na konto urzędu marszałkowskiego środków, które pozostały do pokrycia pełnej wysokości opłaty na publiczne kampanie edukacyjne.

Powiązane z tym są zmiany w art. 65 i art. 66 ustawy o bateriach i akumulatorach, w których proponowany jest inny sposób dystrybucji środków wpłaconych przez wprowadzających baterie lub akumulatory na publiczne kampanie edukacyjne, środków z nieodebranej opłaty depozytowej, opłaty produktowej i podwyższonej opłaty depozytowej.

Obecne przepisy dotyczące gospodarowania środkami przekazanymi przez przedsiębiorców są skomplikowane i powodują wiele trudności w ich realizacji. Zgodnie z obowiązującymi przepisami marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej, środków na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych oraz nieodebranej opłaty depozytowej, które następnie (pomniejszone o 5% stanowią dochód budżetu samorządu województwa) przekazuje, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego opłaty lub środki dotyczą, na rachunek dochodów budżetu państwa. Następnie środki te są z powrotem rozdysponowane urzędowi marszałkowskiemu wg specjalnych kryteriów, jako dotacja celowa na realizację zadania w zakresie prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych na terenie danego województwa jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej.

Kryteria podziału tych środków zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 7 marca 2012 r. w sprawie kryteriów podziału środków na dotacje celowe na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych (Dz. U. poz. 319). Jednakże, zgodnie

z obowiązującym rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie szczegółowego sposobu, trybu i terminów opracowania materiałów do projektu ustawy budżetowej na rok 2014 (Dz. U. poz. 702), minister właściwy do spraw środowiska powinien przekazać informacje o podziale środków na prowadzenie kampanii edukacyjnych na poszczególne województwa w terminie 21 dni kalendarzowych od dnia otrzymania pisma przekazującego wstępne kwoty wydatków na dany rok. Przykładowo w roku 2011 termin ten wypadł na 20 kwietnia. Jednakże w terminie tym nie był opracowany raport Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (zgodnie z art. 72 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przedkłada raport Ministrowi Środowiska do dnia 15 maja), jak również brak było informacji o środkach przekazanych przez urzędy marszałkowskie na rachunek dochodów budżetu państwa, które marszałkowie mają obowiązek przekazać w terminie do dnia 30 kwietnia.

Zatem podział środków wg kryteriów określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 7 marca 2012 r. w sprawie kryteriów podziału środków na dotacje celowe na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych może być zagrożony i w praktyce trudny do realizacji, m.in. ze względu na niespójne terminy przekazywania odpowiednich informacji. Biorąc powyższe pod uwagę oraz w celu efektywnego wydatkowania środków, proponuje się, aby marszałkowie województw przekazywali środki na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału. Ponadto zaproponowano rezygnację z nakładania na marszałków województw obowiązku realizacji zadania w zakresie prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. Przewiduje się, że ww. zmiana uprości całą procedurę dysponowania środkami oraz umożliwi prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych poza urzędami marszałkowskimi i wprowadzającymi baterie lub akumulatory także innym podmiotom. Jednocześnie należy zaznaczyć, że prowadzenie edukacji ekologicznej przez różne podmioty pozwoli w najbliższych latach prowadzić prawidłową gospodarkę zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami, a co za tym idzie – osiągać wyznaczone przez prawo UE cele. W związku z powyższymi zmianami uchylono również art. 67 ustawy o bateriach i akumulatorach, który zobowiązywał marszałków województw do sporządzenia sprawozdania o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych oraz o wielkości wykorzystanych środków, które zostały przekazane na ten cel.

Następną kwestią poruszoną w projekcie są zasady pobierania opłaty depozytowej określone w przepisach art. 53–56 ustawy o bateriach i akumulatorach. Ideą opłaty depozytowej było prawidłowe zebranie i zagospodarowanie odpadów baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych pochodzących z gospodarstw domowych.

Jednakże ustawa o bateriach i akumulatorach rozszerzyła obowiązek pobierania tej opłaty również na baterie i akumulatory przemysłowe, co w konsekwencji doprowadziło do braku przejrzystości zasad pobierania tej opłaty i spowodowało wiele problemów interpretacyjnych.

Należy jednak zauważyć, że baterie i akumulatory pochodzące z przemysłu i będące w posiadaniu przedsiębiorców powinny być zagospodarowywane zgodnie z ustawą o odpadach, np. przedsiębiorcy powinni prowadzić ewidencję odpadów i przekazywać je posiadaczom odpadów posiadającym odpowiednie zezwolenia. Nie istnieje więc ryzyko pozbywania się tych odpadów w sposób dowolny, niezgodny z zasadami ochrony środowiska. Dlatego też proponuje się wprowadzenie przepisów określających, że opłata depozytowa pobierana będzie przy sprzedaży baterii i akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych od użytkowników końcowych niebędących przedsiębiorcami. Takie rozwiązanie było postulowane przez przedsiębiorców, którzy ze względu na pobraną opłatę depozytową byli zmuszeni do zwrotu zużytego akumulatora jedynie do jego sprzedawcy, podczas gdy mogliby takie akumulatory zwrócić do firmy zbierającej tego typu odpady, która przy tym płaci firmom za ich przekazanie. Nowe rozwiązanie rozszerza więc przedsiębiorcom możliwość zwrotu zużytych akumulatorów. Pozostawiono jednak ten przepis w odniesieniu do osób fizycznych, które, jak wcześniej wspomniano, nie podlegają przepisom ustawy o odpadach, aby zapobiec sytuacji, w której zużyte akumulatory byłyby wyrzucane w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Takie rozwiązanie obowiązywało w latach 2002–2009 na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, z późn. zm.) i nie stanowiło to problemu dla sprzedawców w identyfikacji nabywcy tych produktów (firma czy osoba fizyczna). Najczęściej przyjmowano zasadę – sprzedaż potwierdzona paragonem podlegała opłacie depozytowej, natomiast sprzedaż potwierdzona fakturą VAT tej opłacie nie podlegała. Takie rozwiązanie pozwala uniknąć problemów np. przy sprzedaży akumulatorów osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą.

Dodatkowo należało doprecyzować, że opłata depozytowa powinna być pobierana przez sprzedawców detalicznych przy sprzedaży baterii i akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych sprzedawanych nie jako przynależność albo część składowa innych urządzeń, np. przy sprzedaży samochodów zawierających akumulatory, a wyłącznie jako samodzielny produkt.

Ponadto w celu wyjaśnienia pojawiających się wątpliwości co do podlegania opłaty depozytowej przepisom ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.) dodano do art. 56 ustawy o bateriach i akumulatorach przepis wskazujący podleganie tych opłat rygorom Ordynacji podatkowej. Z tego samego powodu dodano taki sam przepis w art. 37 ust. 10 ustawy o bateriach i akumulatorach odnoszący się do opłaty na publiczne kampanie edukacyjne.

W związku z powyższymi zmianami dodano również przepis przejściowy określający, jak mają postępować sprzedawcy detaliczni baterii lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, którzy pobrali opłatę depozytową przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Określony obecnie w art. 58 ust. 1 ustawy o bateriach i akumulatorach obowiązek bezpośredniego przekazywania zużytych baterii i akumulatorów przez zbierających do zakładów przetwarzania powoduje problemy z realizacją tego obowiązku. Zbierający, który zebrał niewielkie ilości zużytych baterii i akumulatorów, nie może przekazać ich innemu zbierającemu, tylko bezpośrednio do zakładu przetwarzania, co może powodować, że taka działalność będzie dla niego nieopłacalna i zaniecha prowadzenia zbierania. Zdarzają się również przypadki odmowy przyjęcia tak małej masy zużytych baterii i akumulatorów przez zakłady przetwarzania. Zakładów przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów jest 27 (z czego 16 przeprowadza sortowanie zużytych baterii i akumulatorów) w całym kraju i zdarzają się sytuacje, że zbierający musi przekazywać zebrane zużyte baterie i akumulatory do zakładu przetwarzania, który znajduje się w znacznej odległości, a nie może ich przekazać innemu zbierającemu, który jest blisko niego. Korzystanie w takiej sytuacji z pośrednika sprzyja zmniejszeniu kosztów związanych z logistyką i jest jednocześnie zgodne z przepisami ustawy o odpadach. W kontekście powyższej zmiany doprecyzowano art. 59 ust. 3 ustawy o bateriach i akumulatorach, zgodnie z którym zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory, który przekazuje zużyte baterie lub zużyte akumulatory bezpośrednio prowadzącemu zakład przetwarzania, jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia

rocznego sprawozdania zawierającego informacje o masie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych. Zmiana art. 59 ust. 3 ustawy o bateriach i akumulatorach ma na celu uniknięcie dublowania się informacji, które w konsekwencji mogłyby zafałszować faktyczną masę zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych. Do dublowania się ww. informacji doszłoby, gdyby każdy zbierający baterie lub zużyte akumulatory składał wspomniane sprawozdanie, bez względu na to, czy przekazał przedmiotowe odpady do zakładu przetwarzania bezpośrednio, czy korzystając z pośrednika. Jednocześnie ze względu na powyższe zmiany oraz art. 237 ustawy o odpadach, na podstawie którego sprawozdania za lata 2012–2014 są składane na podstawie przepisów dotychczasowych, konieczne było wprowadzenie przepisu przejściowego. Zgodnie ze wspomnianym przepisem przejściowym sprawozdania za rok 2014 powinny być składane wyłącznie przez zbierających zużyte baterie lub zużyte akumulatory, którzy bezpośrednio przedkładają je do zakładu przetwarzania.

Ponadto w ustawie o bateriach i akumulatorach dodano art. 59a oraz art. 64a w celu kontroli i monitorowania masy zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych oraz poddanych przetworzeniu. W przepisach tych proponuje się uszczegółowienie przepisów dotyczących przekazywania informacji o masie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych przez zbierających oraz o masie przetworzonych zużytych baterii i akumulatorów przez prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów na poczet wprowadzającego baterie lub akumulatory, z którymi podmioty te mają zawarte umowy. Obecne przepisy zawierają jedynie obowiązek przekazywania sprawozdań o masie zebranych zużytych baterii i akumulatorów oraz o masie przetworzonych zużytych baterii lub akumulatorów, jednakże nie ma żadnych wymogów dotyczących przekazywania informacji wprowadzającym baterie lub akumulatory. Dlatego też proponuje się przyjęcie rozwiązania analogicznego jak w art. 50 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, gdzie prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany wydać zaświadczenie o zużytym sprzęcie.

Jednocześnie wskazano, że w przypadku zaświadczeń wydawanych przez zbierającego zużyte baterie i akumulatory łączna masa zużytych baterii i zużytych akumulatorów nie może być większa od zebranej przez niego masy zużytych baterii i akumulatorów. Podobne rozwiązanie zastosowano w zakresie zaświadczeń wydawanych przez prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub akumulatorów. W tym przypadku uszczegółowiono, że wskazana

w zaświadczeniach łączna masa przetworzonych zużytych baterii lub akumulatorów nie może przekraczać rocznych mocy przerobowych tego zakładu przetwarzania określonych w decyzjach związanych z gospodarką odpadami.

Wzory zaświadczeń zostaną określone, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Jednocześnie w celu wyeliminowania dublowania się informacji przekazywanych przez zbierających wprowadzającym baterie lub akumulatory wprowadzono adekwatne zmiany przez uchylene lit. a w art. 32. ust. 2 pkt 2 ustawy o bateriach i akumulatorach.

Obecnie obowiązujący art. 62 ust. 1 ustawy o bateriach i akumulatorach nakazuje uzyskanie pozwolenia zintegrowanego prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych. Podkreślenia jednak wymaga fakt, że jednocześnie konieczność uzyskania stosownych decyzji w zakresie zagospodarowania odpadów jest uregulowana przepisami ustawy o odpadach. Natomiast kwestie dotyczące pozwolenia zintegrowanego reguluje ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.), której art. 201 ust. 1 wskazuje, że „pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości”. Należy również zaznaczyć, że przepisy wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 201 ust. 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska określają rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, do których m.in. zaliczono instalację przeznaczoną do odzysku lub unieszkodliwiania, z wyjątkiem składowania, odpadów niebezpiecznych, o zdolności przetwarzania ponad 10 ton na dobę. Ze względu na fakt, iż zużyte baterie i akumulatory kwasowo-ołowiowe są klasyfikowane jako odpady niebezpieczne, prowadzący zakład przetwarzania odpadów powyżej 10 ton na dobę jest już na podstawie przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska obowiązany do uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Z kolei w przypadku zakładu przetwarzającego ww. odpady poniżej 10 ton na dobę jest on obowiązany do uzyskania zezwolenia na prowadzenie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów zgodnie z przepisami ustawy o odpadach. W związku z powyższym ze względu na

konieczność wyeliminowania sprzeczności pomiędzy przepisami ustawy o bateriach i akumulatorach a ustawy – Prawo ochrony środowiska za zasadne uznaje się uchylene art. 62 ustawy o bateriach i akumulatorach.

Zaproponowana zmiana treści art. 63 ust. 2 ma na celu przyjęcie analogicznych rozwiązań, jakie wynikają z dyrektywy 2006/66/WE. Propozycja ta wychodzi naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców, którzy zamierzają przetwarzać zużyte baterie i akumulatory kwasowo-ołowiowe w zakładzie przetwarzania, bez konieczności doposażenia takiego zakładu w hutę – w odniesieniu do złomu ołowiu – i instalację do recyklingu tworzyw sztucznych. Ponadto zaproponowana zmiana umożliwi polskim przedsiębiorcom funkcjonowanie na analogicznych zasadach, jakie obowiązują przedsiębiorców w innych krajach UE. Obecne brzmienie przepisów dotyczących przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych nie gwarantuje, że odpady niebezpieczne w postaci zużytego elektrolitu nie będą przewożone do ich unieszkodliwienia. Obecne brzmienie art. 63 ust. 2 stanowi jedynie, że przetwarzanie akumulatorów kwasowo-ołowiowych może odbywać się wyłącznie w zakładach, w których następuje przetwarzanie oraz recykling zarówno ołowiu i jego związków, jak i tworzyw sztucznych. Zaproponowane w dotychczasowym projekcie ustawy rozwiązanie nie zmienia więc obecnego stanu prawnego w zakresie zagospodarowania odpadów niebezpiecznych zawartych w zużytych bateriach i akumulatorach. Dopuszcza ono jedynie przetwarzanie tego typu zużytych baterii i akumulatorów w zakładach, w których nie jest równocześnie prowadzony recykling ołowiu i tworzyw sztucznych. Należy także zauważyć, że obecnie obowiązuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących procesu przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych (Dz. U. Nr 36, poz. 201), które określa właściwy sposób postępowania z omawianymi odpadami. Rozporządzenie to zostało wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 63 ust. 7, które zaproponowano rozszerzyć o określenie wymagań dla instalacji, w których będą przetwarzane frakcje powstałe w wyniku przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych. Ponadto w projekcie ustawy dodano przepis zobowiązujący wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do przeprowadzania co najmniej raz w roku kontroli zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, a także przewidziano wysoką karę pieniężną dla podmiotów, które nie przestrzegałyby postanowień art. 63 ust. 2. Powyższe propozycje powinny zapewnić właściwe postępowanie z przedmiotowymi odpadami.

Należy również zauważyć, że w przypadku wielu rodzajów odpadów, w tym i odpadów niebezpiecznych, proces przetworzenia nie jest ograniczony wyłącznie do zagospodarowania ich w obrębie jednego przedsiębiorstwa. Zabezpieczeniem przed ewentualnym zagrożeniem zdrowia ludzi lub środowiska są przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zgodnie z którymi prowadzenie przetwarzania odpadów wymaga uzyskania zezwolenia na prowadzenie tej działalności. W takim zezwoleniu określone są przez właściwy organ m.in. dodatkowe warunki prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, jeżeli wymaga tego specyfika odpadów, w szczególności niebezpiecznych. Podkreślenia również wymaga fakt, że w przypadku podejrzeń, iż zamierzony sposób zagospodarowania odpadów mógłby powodować zagrożenia życia, zdrowia ludzi lub środowiska, właściwy organ może odmówić wydania zezwolenia. Zatem tylko firmy spełniające odpowiednie wymogi wynikające z obowiązujących przepisów mogą i będą mogły prowadzić swoją działalność.

Warto jednocześnie przypomnieć, że w przypadku podejrzeń, iż zamierzony sposób zagospodarowania odpadów mógłby powodować zagrożenia życia, zdrowia ludzi lub środowiska, właściwy organ może odmówić wydania zezwolenia. Natomiast jeżeli następstwem prowadzonej działalności jest skażenie środowiska, zastosowanie mają również przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493, z późn. zm.). W ww. ustawie są określone zasady odpowiedzialności podmiotów korzystających ze środowiska za zapobieganie i naprawę szkód w środowisku, które zostały wywołane prowadzoną przez te podmioty działalnością. W przypadku wystąpienia szkody w środowisku podmiot korzystający ze środowiska obowiązany jest do podjęcia działań naprawczych. Kryteria oceny, pozwalające stwierdzić, czy w danym przypadku wystąpiła szkoda w środowisku, określono w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie kryteriów oceny wystąpienia szkody w środowisku (Dz. U. Nr 82, poz. 501). Gdy wystąpiło zanieczyszczenie powierzchni ziemi, zgodnie z ww. rozporządzeniem podstawą oceny, czy w danym przypadku wystąpiła szkoda powierzchni ziemi, jest przekroczenie standardów jakości gleby lub ziemi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska oraz konieczność zmiany dotychczasowego sposobu wykorzystania powierzchni ziemi. Standardy jakości gleby lub ziemi zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. Nr 165, poz. 1359). Warunki przeprowadzenia działań naprawczych podmiot korzystający ze środowiska uzgadnia z organem ochrony środowiska, którym jest regionalny

dyrektor ochrony środowiska. W sytuacji gdy podmiot korzystający ze środowiska nie podejmuje działań zapobiegawczych i naprawczych, organ ochrony środowiska ma możliwość nałożenia na niego, w drodze decyzji, obowiązku przeprowadzenia tych działań. W myśl art. 24 ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, każdy może zgłosić do organu ochrony środowiska, tj. regionalnego dyrektora ochrony środowiska, wystąpienie bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku. Organ ochrony środowiska, uznając zgłoszenie za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji nakładającej na podmiot korzystający ze środowiska obowiązek przeprowadzenia działań zapobiegawczych lub naprawczych lub też samodzielnie podejmuje takie działania.

Nie ma więc konieczności do zastosowania w przypadku zużytych baterii i akumulatorów szczegółowych rozwiązań prawnych w odniesieniu do bezpieczeństwa zdrowia lub środowiska, które wykraczałyby poza ramy prawne określone w tym zakresie przez przepisy ustawy o odpadach. Jednocześnie w związku z wprowadzonymi zmianami merytorycznymi w art. 63 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach dodano przepis przejściowy wskazujący, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 63 ust. 7 obecnie obowiązującej ustawy o bateriach i akumulatorach zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy – jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

W art. 63 ustawy o bateriach i akumulatorach dodano ust. 5a wskazujący, że przetwarzanie i recykling zużytych baterii i akumulatorów obejmuje co najmniej usunięcie wszystkich cieczy i kwasów. Propozycja ta ma na celu dokonanie pełnej transpozycji załącznika III do dyrektywy 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów, który zdaniem Komisji Europejskiej nie był w pełni transponowany do polskiego prawa. Przepis ten nie nakłada jednak na przedsiębiorców nowych obowiązków, gdyż mimo braku przepisu w dotychczas obowiązującej ustawie o bateriach i akumulatorach, który wskazywałby wprost, że przetwarzanie zużytych baterii i akumulatorów obejmuje co najmniej usunięcie wszystkich cieczy i kwasów, w rzeczywistości przetwarzający tego typu odpady dokonuje, zgodnie z przepisami ustawy o odpadach, osuszenia tych odpadów ze wszystkich cieczy i kwasów. Takie też stanowisko zostało przedstawione Komisji Europejskiej (odpowiedź Rzeczypospolitej Polskiej na zarzuty formalne Komisji Europejskiej w związku z nieprawidłową transpozycją dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego

i Rady w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG). Dodanie więc w art. 63 ustawy o bateriach i akumulatorach ust. 5a ma na celu jedynie dokonanie w pełni literalnej transpozycji przepisów dyrektywy 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów.

Jednocześnie dodano przepis zobowiązujący wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do przeprowadzania co najmniej raz w roku kontroli zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów. Warto podkreślić, że takie samo rozwiązanie funkcjonuje w obecnie obowiązującej ustawie o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Ponadto, w związku z wprowadzeniem nowych obowiązków przez ustawę w rozdziale 13 przepisy karne i kary pieniężne, wprowadzono dwa nowe rodzaje czynów zabronionych stanowiących wykroczenia. Pierwszy z nich dotyczy niewypełnienia przez prowadzącego recykling zużytych baterii lub akumulatorów obowiązku sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa sprawozdań o osiągniętym poziomie wydajności recyklingu, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012, lub nieprzedłożenia ich terminowo. W tym przypadku prowadzący recykling zużytych baterii lub akumulatorów będzie podlegać karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 1000 zł. Natomiast drugim dodanym czynem zabronionym jest niewdrożenie przez podmiot pośredniczący systemu zarządzania środowiskowego, co będzie podlegać karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

W art. 2 ustawy wprowadzono zmiany w art. 401 i art. 402 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Zmiany te są konsekwencją dodanego do ustawy o bateriach i akumulatorach przepisu art. 103 ust. 3b, zgodnie z którym wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa. Obecnie wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie ustawy o bateriach i akumulatorach stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Przewiduje się, że w wyniku zwiększenia liczby kar pieniężnych wpływy z ich tytułu wzrosną. Jednak wielkość wpływów z tych kar będzie uzależniona od stopnia przestrzegania przepisów ustawy przez przedsiębiorców. Ponadto w ustawie – Prawo ochrony środowiska dokonano zmiany w art. 400a ust. 1 przez modyfikację brzmienia pkt 8a. Zmiany te mają przede wszystkim na celu uzupełnienie luki prawnej w zakresie braku przepisów regulujących tryb oraz kryteria przyznawania środków finansowych Inspekcji Handlowej na przeprowadzanie badań laboratoryjnych w zakresie zawartości metali ciężkich

w bateriach lub akumulatorach. Obecnie obowiązujący art. 66 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach teoretycznie umożliwia Inspekcji Handlowej pozyskanie środków finansowych na ww. badania. Środki te są częścią środków przekazanych przez marszałków województw w ramach przedmiotowej ustawy na rachunek dochodów budżetu państwa w roku poprzednim. Dysponentem tych środków jest Minister Finansów, który odpowiada za realizację dochodów i wydatków budżetu państwa. Istotne jest jednak, że Minister Finansów nie ma możliwości uruchomienia środków dla Inspekcji Handlowej i nie dysponuje instrumentem służącym do określenia wysokości środków przeznaczonych na realizację zadań w zakresie zawartości metali ciężkich w bateriach i akumulatorach. Zatem Inspekcja Handlowa nie ma możliwości pozyskania dodatkowych środków finansowych na przeprowadzanie wspomnianych badań laboratoryjnych w ramach obecnie obowiązujących przepisów ustawy o bateriach i akumulatorach.

Mając powyższe na uwadze, zmodyfikowano brzmienie art. 400a ust. 1 pkt 8a ustawy – Prawo ochrony środowiska. W wyniku tej zmiany badania w zakresie zawartości w bateriach metali ciężkich będą finansowane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, a nie z budżetu państwa. Wyżej wymienione badania będą finansowane w ramach środków finansowych przekazywanych przez marszałków województw na podstawie zmienianych przepisów ustawy o bateriach i akumulatorach do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Zmiana ta powinna w znacznym stopniu ułatwić Inspekcji Handlowej pozyskanie dodatkowych środków finansowych na wspomniane badania. Modyfikacja art. 400a ust. 1 pkt 8a ustawy – Prawo ochrony środowiska polega na rozdzieleniu jego treści, tak aby jego brzmienie zachowało klarowność. Z tego względu kwestie dotyczące badań pozostawiono w pkt 8a, a kwestie dotyczące prowadzenia postępowań administracyjnych przeniesiono do dodawanego pkt 8b. Ponadto w przedmiotowych przepisach zostało wyraźnie wskazane, kto może ubiegać się o finansowanie z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, m.in. w zakresie prowadzenia postępowań administracyjnych oraz uczestniczenia w postępowaniach przed sądami. W aktualnym stanie prawnym o dofinansowanie wynikające z art. 400a ust. 1 pkt 8a ustawy – Prawo ochrony środowiska w ww. zakresie dotyczącym postępowań administracyjnych mogą ubiegać się również przedsiębiorcy. Zaproponowana zmiana ma na celu zapewnienie finansowania organom Inspekcji Ochrony Środowiska, a nie przedsiębiorcom, którzy ww. zadania powinni wykonywać w ramach kosztów własnej działalności. Jeżeli jednak z dniem wejścia w życie przedmiotowej zmiany toczyło się już

postępowanie dotyczące przyznania dofinansowania przedsiębiorcom w ramach art. 400a ust. 1 pkt 8a ustawy – Prawo ochrony środowiska, należy zauważyć, że jednocześnie będzie miał zastosowanie przepis art. 12 projektu ustawy. Art. 12 projektu ustawy wskazuje, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

W art. 3 projektu ustawy wprowadzono również zmianę art. 58 ust. 1 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, który określa przedmiot działania organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jako działalność związaną z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych ze zbieraniem, przetwarzaniem, recyklingiem i innymi niż recykling procesami odzysku oraz unieszkodliwianiem zużytego sprzętu, w tym publicznych kampanii edukacyjnych. Zmiana polega na wykreśleniu wyrazu „wyłącznie” przed określeniem zakresu działalności. Oznacza to, że organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego będą mogły, oprócz działalności związanej z przedsięwzięciami związanymi z gospodarowaniem zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym, również przejmować obowiązki w innym zakresie od wprowadzających sprzęt. Wprowadzający sprzęt oprócz obowiązków związanych z gospodarowaniem zużytym sprzętem zwykle mają również obowiązki związane z gospodarowaniem opakowaniami czy często z zagospodarowaniem baterii i akumulatorów. Wprowadzenie powyższego rozwiązania ułatwi zarówno wywiązywanie się z obowiązków przez wprowadzających sprzęt, jak i pozwoli zmniejszyć liczbę podpisywanych umów na sfinansowanie i zorganizowanie systemów gospodarowania odpadami.

Dodatkowo w ustawie o odpadach wprowadzono również zmianę (dodanie art. 53 ust. 3a w tej ustawie) dotyczącą wypełniania swoich obowiązków, wynikających z ustawy o bateriach i akumulatorach, przez przedsiębiorców zagranicznych. Do tej pory przedsiębiorcy zagraniczni mogli realizować swoje obowiązki jedynie za pośrednictwem osoby upoważnionej do ich reprezentowania zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.). Oznaczało to, że podmioty zagraniczne, które nie utworzyły oddziału w kraju, nie mogły realizować swoich obowiązków. Wobec powyższego zdecydowano się na wprowadzenie drugiej możliwości rejestrowania się w rejestrze, o którym mowa w art. 49 ustawy o odpadach, za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów dotyczących kwestii wynikających z rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012 z dnia 11 czerwca 2012 r. ustanawiającego na podstawie dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady szczegółowe przepisy dotyczące obliczania wydajności recyklingu dla procesów recyklingu zużytych baterii i akumulatorów, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. Z dniem 1 stycznia 2015 r. zacznie także obowiązywać wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska obowiązek kontroli co najmniej raz w roku zakładu przetwarzania zużytych baterii lub akumulatorów. Od dnia 1 stycznia 2015 r. wejdzie również w życie uchylene art. 66–68 ustawy o bateriach i akumulatorach, dotyczących prowadzenia przez marszałków województw publicznych kampanii edukacyjnych. Ponadto wskazano, że przepisy art. 34 ust. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do dnia utworzenia Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w ustawie o odpadach.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej. Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w trybie ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa zgłosiły następujące podmioty: Polska Izba Gospodarcza „EKOROZWÓJ”, OILER S.A., GPP Ekologia oraz Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu.

Projekt został uzgodniony z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa będzie oddziaływać na przedsiębiorców:

- 1) wprowadzających baterie lub akumulatory,
- 2) prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów,
- 3) zbierających zużyte baterie i zużyte akumulatory,
- 4) podmioty pośredniczące.

Projektowana ustawa będzie również oddziaływać na organy administracji publicznej właściwe w sprawach z zakresu gospodarki zużyтыми bateriami i zużyтыми akumulatorami, tj.:

- 1) ministra właściwego do spraw środowiska,
- 2) marszałków województw,
- 3) Głównego Inspektora Ochrony Środowiska,
- 4) wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy, zgodnie z § 12 ust. 5 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), został poddany konsultacjom społecznym w ramach procedury legislacyjnej. Projekt przedmiotowej ustawy został umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska www.mos.gov.pl w dziale „Projekty aktów prawnych” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej. Projekt ustawy został przekazany w ramach konsultacji społecznych do stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz podmiotów związanych z gospodarką odpadami wskazanych poniżej:

- 1) Centrum Prawa Ekologicznego,
- 2) Hutniczej Izby Przemysłowo-Handlowej,
- 3) Instytutu na Rzecz Ekorozwoju,
- 4) Instytutu Metali Nieżelaznych w Gliwicach,
- 5) Instytutu Ochrony Środowiska,
- 6) Instytutu Chemii Przemysłowej im. prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii,
- 7) Izby Gospodarczej Metali Nieżelaznych i Recyklingu,

- 8) Izby Przemysłowo-Handlowej Gospodarki Żłomem,
- 9) Krajowej Izby Gospodarki Odpadami,
- 10) Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
- 11) Komitetu Ochrony Środowiska – Krajowej Izby Gospodarczej,
- 12) Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu,
- 13) Polskiego Klubu Ekologicznego,
- 14) Polskiej Izby Ekologii,
- 15) Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji,
- 16) Polskiej Izby Gospodarczej Ekorozwój,
- 17) Polskiej Izby Gospodarki Odpadami,
- 18) Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji,
- 19) Stowarzyszenia Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce,
- 20) Stowarzyszenia Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych,
- 21) Stowarzyszenia Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami,
- 22) Związku Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT,
- 23) Związku Pracodawców Gospodarki Odpadami.

Ponadto projekt rozporządzenia został przesłany również do:

- 1) wojewodów,
- 2) marszałków województw,
- 3) Głównego Inspektora Ochrony Środowiska,
- 4) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 5) Głównego Urzędu Statystycznego,
- 6) Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zgłoszone uwagi dotyczyły głównie następujących zagadnień:

1. Zmiany kryteriów w zakresie grupy przedsiębiorców wprowadzających do obrotu baterie lub akumulatory, którzy są zwolnieni z wykonywania części obowiązków wynikających z ustawy o bateriach i akumulatorach. Propozycje te miały na celu zwiększenie tej grupy przedsiębiorców, co w konsekwencji mogłoby zagrozić osiągnięciu przez Polskę wymaganych przepisami dyrektywy 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz

zużytych baterii i akumulatorów poziomów zbierania. Z tego względu tego typu uwagi nie zostały uwzględnione.

2. Pozostawienia obowiązującego art. 14 ust. 3 ustawy o bateriach i akumulatorach dotyczącego magazynowania zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Obowiązujący wymóg dotyczący magazynowania nie dłużej niż przez okres roku łącznie przez wszystkich kolejnych posiadaczy tych odpadów jest trudny do realizacji i kontroli, chociażby w przypadku miejsc odbioru, w których użytkownicy końcowi mogą zostawić zużyte baterie i akumulatory przenośne. Ponieważ prowadzący miejsce odbioru jest zwolniony z obowiązku prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów w postaci zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, nie ma możliwości skontrolowania, jak długo zużyte baterie i akumulatory były magazynowane w miejscu odbioru. Wobec powyższego zaproponowaną zmianę art. 14 ust. 3 należy uznać za konieczną, dlatego nie uwzględniono tych uwag.
3. Koniecznej aktualizacji danych zawartych we wniosku o wpis do rejestru, aby mogła być rzadziej (raz bądź dwa razy do roku) dokonywana. Nie uwzględniono tych uwag, ponieważ utrudniłyby one kontrolę tych podmiotów.
4. Rozszerzenia katalogu systemów zarządzania środowiskowego uprawniających do bycia podmiotem pośredniczącym o zbliżony do EMAS system ISO 14001. Uwagi te zostały uwzględnione.
5. Stawki opłaty na publiczne kampanie edukacyjne. Zaproponowana stawka napotkała na duży sprzeciw przedsiębiorców, którzy zgłaszali, że będzie to dla nich zbyt duże obciążenie. Uwzględniono te uwagi przez obniżenie stawki.
6. Zmniejszenia dochodów budżetu samorządu województwa z 5% wpływów z tytułu wszystkich opłat i środków wynikających z obecnie obowiązującej ustawy o bateriach i akumulatorach do 5% z tytułu opłaty produktowej. Urzędy marszałkowskie podkreśliły, że taka ilość dochodów jest niewystarczająca na pokrycie kosztów obsługi szeroko pojętego systemu opłat wynikających z omawianej ustawy. Uwagi te zostały uwzględnione przez powrót do obowiązującego przepisu zawartego w art. 65 ust. 3 ustawy o bateriach i akumulatorach.
7. Przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych oraz zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych (art. 63 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach). W wyniku projektowanej zmiany umożliwiono funkcjonowanie także zakładom przetwarzania, które zapewniają co najmniej przekazanie powstałych w wyniku przetwarzania frakcji

zawierających ołów i jego związki oraz frakcji tworzyw sztucznych odpowiednio najbliższym posiadaczom odpadów prowadzącym recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych. Powyższa zmiana spotkała się ze sprzeciwem przedsiębiorców, którzy wskazywali, że może ona stanowić zagrożenie zarówno życia i zdrowia ludzi, jak i środowiska. Z tego względu przedsiębiorcy opowiadali się za pozostawieniem obowiązującego art. 63 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach. W przypadku wielu rodzajów odpadów, w tym i odpadów niebezpiecznych, proces przetworzenia nie jest ograniczony wyłącznie do zagospodarowania ich w obrębie jednego przedsiębiorstwa. Zabezpieczeniem przed ewentualnym zagrożeniem zdrowia ludzi lub środowiska są przepisy ustawy o odpadach, które wskazują, że organ wydający zezwolenie na przetwarzanie odpadów określa m.in. dodatkowe warunki przetwarzania odpadów, jeżeli wymaga tego rodzaj odpadów, w szczególności niebezpiecznych, lub potrzeba zachowania wymagań ochrony życia i zdrowia ludzi lub ochrony środowiska. Jednocześnie zgodnie z przepisami ustawy o odpadach właściwy organ odmówi wydania zezwolenia na odzysk, unieszkodliwianie, zbieranie lub transport odpadów, m.in. jeżeli zamierzony sposób gospodarki odpadami mógłby powodować zagrożenia życia, zdrowia ludzi lub środowiska. Warto również zwrócić uwagę na obecnie obowiązujący art. 64 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach, który nie jest zmieniany w projekcie ustawy. Zgodnie z tym artykułem prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów w instalacjach i przy użyciu technologii spełniających wymogi określone dla najlepszych dostępnych technik zapewniających osiągnięcie co najmniej wymaganych poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy o bateriach i akumulatorach. Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że tylko przedsiębiorstwa spełniające wskazane wymogi mogą oraz będą mogły dokonywać przetworzenia zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych. Ze względu na wskazane argumenty na etapie konsultacji społecznych uznano, że nie ma podstaw do zastosowania w przypadku zużytych baterii i akumulatorów szczegółowych rozwiązań prawnych w odniesieniu do bezpieczeństwa zdrowia lub środowiska, które wykraczałyby poza ramy prawne określone w tym zakresie przez przepisy ustawy o odpadach. W związku z powyższym nie uwzględniono wówczas uwag przedsiębiorców, jednak wprowadzono brakujące w tym przypadku uzasadnienie zaproponowanej zmiany.

Uwzględniono liczne uwagi o charakterze redakcyjnym i stylistycznym.

Nie uwzględniono natomiast uwag nieprecyzyjnych lub zbyt ogólnych, które nie przedstawiały konkretnych propozycji rozwiązań.

Dodatkowo projekt ustawy został przesłany również do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Na podstawie przepisów obowiązującej ustawy środki na publiczne kampanie edukacyjne, wpływy z opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej oraz nieodebranej opłaty depozytowej, które były przekazywane przez wprowadzających baterie lub akumulatory na konta urzędów marszałkowskich, były następnie przez marszałków województw, po pozostawieniu 5% na dochody budżetu samorządu województwa, przekazywane do budżetu państwa. Jednak środki te były następnie zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 marca 2012 r. w sprawie kryteriów podziału środków na dotacje celowe na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych z powrotem przekazywane na konta urzędów marszałkowskich i przeznaczone na publiczne kampanie edukacyjne. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o bateriach i akumulatorach ewentualne dodatkowe wpływy do budżetu państwa mogły się pojawić tylko w przypadku, gdy marszałek województwa nie wykorzystał wszystkich uzyskanych środków przeznaczonych na realizację zadania w zakresie prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych bądź gdy nieprawidłowo je wykorzystał. Należy jednak zaznaczyć, że założeniem obowiązującej ustawy było całkowite wykorzystanie przez marszałków województw uzyskanych środków na zrealizowanie ww. zadania. Zatem w obowiązującej ustawie o bateriach i akumulatorach nie zostały przewidziane wpływy środków pochodzących z ww. opłat do budżetu państwa. Mając ten fakt na względzie, należy stwierdzić, że przy proponowanej zmianie polegającej na rezygnacji z nakładania na marszałków województw obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych oraz zmianie kierunku przekazywania wpływów marszałków województw na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, nie przewiduje się wpływu przedmiotowej ustawy na budżet państwa. Proponowane przepisy nie spowodują zmian w zakresie wzrostu wpływów do sektora finansów publicznych, ponieważ zmianie ulega jedynie podmiot sektora finansów publicznych, którego dochodem będą ww. opłaty.

W wyniku wprowadzonej zmiany marszałek województwa sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska sprawozdanie o wydajności recyklingu procesu recyklingu zużytych baterii i akumulatorów. Do sporządzenia ww. sprawozdania marszałek województwa nie był zobowiązany na podstawie dotychczasowych przepisów ustawy o bateriach i akumulatorach. Należy jednak zaznaczyć, że jednocześnie uchylono przepisy zobowiązujące marszałka województwa do prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych i wiążącą się z tym konieczność sporządzenia sprawozdania z wykonania powyższego zadania. Zatem w wyniku wprowadzonych zmian marszałek województwa faktycznie będzie zobowiązany do sporządzenia takiej samej liczby sprawozdań jak w obowiązującej ustawie o bateriach i akumulatorach. Ze względu na fakt, iż liczba zadań marszałka województwa nie ulega zmianie, nie przewiduje się konieczności zwiększenia liczby etatów w urzędach marszałkowskich. Nowe zadanie sprawozdawcze będzie wykonywane w ramach już istniejących etatów w urzędach marszałkowskich obsługujących system związany z gospodarowaniem zużytymi bateriami i akumulatorami. Tym samym samorządy województw nie będą musiały ponieść dodatkowych kosztów związanych z wykonywaniem ww. sprawozdania wynikającego z przepisów przedmiotowej ustawy. Jednocześnie należy zauważyć, że marszałkowie województw będą, na podstawie projektowanego art. 59a ust. 2 oraz art. 64a ust. 2, otrzymywali zaświadczenia o zebranych zużytych bateriach i akumulatorach przenośnych oraz zaświadczenia o przetworzonych zużytych bateriach i akumulatorach. Otrzymywane zaświadczenia powinny ułatwić marszałkom województw weryfikację danych zawartych w sprawozdaniach przedkładanych przez zbierających zużyte baterie i akumulatory oraz prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów. Poza tym przewiduje się wzrost liczby kontroli przeprowadzanych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska. Przewidywany wzrost wynika z dodanego przepisu zobowiązującego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do przeprowadzania co najmniej raz w roku kontroli zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów (w roku 2011 zostało skontrolowanych 65,2% zakładów przetwarzania). Dodatkowo przewiduje się, że wojewódzki inspektor ochrony środowiska potencjalnie będzie wydawał większą liczbę decyzji wymierzających kary pieniężne. Jest to związane z wprowadzeniem kar pieniężnych wynikających z nieprzestrzegania m.in. art. 56 ust. 1 i 2 oraz art. 28 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach, będącego nowo wprowadzonym obowiązkiem. Nie jest jednak możliwe dokładne oszacowanie, o ile w skali

roku może wzrosnąć konieczność wydawania ww. decyzji, ponieważ jest to uzależnione od stopnia przestrzegania przepisów ustawy.

W związku z powyższym przewiduje się, że wzrośnie liczba zadań dla wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska. Uznaje się jednak, że aktualna liczba inspektorów zatrudniona w Inspekcji Ochrony Środowiska (661 w roku 2011) jest wystarczająca i nie ma konieczności wprowadzenia dodatkowych etatów.

Projektowana ustawa rozstrzyga również, że stanowiące obecnie przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie ustawy o bateriach i akumulatorach będą stanowić dochód budżetu państwa.

Wielkość wpływów z tych kar będzie uzależniona od stopnia przestrzegania przepisów ustawy przez przedsiębiorców. Poza tym, w związku z uchynieniem art. 66 ustawy o bateriach i akumulatorach oraz aby nie pozbawić Inspekcji Handlowej źródeł finansowania badań w zakresie zawartości w bateriach metali ciężkich, wprowadzono zmianę w ustawie – Prawo ochrony środowiska. W wyniku tej zmiany wspomniane badania będą finansowane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, a nie jak dotychczas z budżetu państwa. Ww. badania będą finansowane w ramach przekazywanych przez marszałków województw wpływów wynikających z przepisów ustawy o bateriach i akumulatorach. Powyższa zmiana nie wpłynie na obniżenie przychodów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, nie przewiduje się również nadmiernych obciążeń administracyjnych Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w zakresie udzielania Inspekcji Handlowej finansowania na przeprowadzenie przedmiotowych badań.

Ponadto należy stwierdzić, że niniejsza ustawa nie zwiększa wydatków sektora finansów publicznych.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Nie przewiduje się wpływu zmian przepisów ustawy na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Na funkcjonowanie wprowadzających baterie lub akumulatory wpłynie zmiana zasad przeznaczania środków na publiczne kampanie edukacyjne. Opłata na publiczne kampanie edukacyjne do tej pory wynosiła co najmniej 0,1% przychodów wprowadzających baterie lub akumulatory. Obecnie nastąpi zmiana podstawy liczenia środków, które należy przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne, na 0,02 zł za kg wprowadzonych baterii lub akumulatorów. Przy czym zostanie również wprowadzona minimalna stawka 10 zł, poniżej której wprowadzający baterie lub akumulatory nie będzie musiał finansować publicznych kampanii edukacyjnych.

Wskazana powyżej minimalna wysokość środków na publiczne kampanie edukacyjne 10 zł odpowiada środkom na publiczne kampanie edukacyjne uiszczane przez wprowadzającego baterie lub akumulatory wprowadzającego 500 kg baterii lub akumulatorów. Oznaczać to będzie zmniejszenie obciążeń dla przedsiębiorców wprowadzających niewielkie ilości baterii lub akumulatorów.

Ponadto dla wprowadzających baterie lub akumulatory przenośne, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu baterie przenośne i akumulatory przenośne o łącznej masie nieprzekraczającej 1 kg, oraz dla przedsiębiorców wprowadzających baterie przemysłowe, akumulatory przemysłowe lub baterie samochodowe, akumulatory samochodowe o łącznej masie nieprzekraczającej 100 kg wprowadzono zwolnienie z wywiązywania się z części obowiązków wskazanych w ustawie, a polegających na osiągnięciu wymaganych poziomów zbierania, w tym obowiązków dotyczących uiszczania opłaty produktowej, organizowania i finansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, zawierania umowy ze zbierającym zużyte baterie i zużyte akumulatory oraz z prowadzącym zakład przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, w tym złożenia wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Oznaczać to będzie ułatwienia w prowadzeniu działalności przez tych przedsiębiorców, którzy okazjonalnie zajmują się wprowadzaniem baterii lub akumulatorów na rynek. Jednak, aby pozostawić możliwość kontrolowania ilości wprowadzanych na rynek baterii i akumulatorów, będą tych wprowadzających obowiązywać przepisy dotyczące wpisu do rejestru i sprawozdawania o masie wprowadzonych baterii lub akumulatorów na rynek. Zgodnie z informacjami zawartymi w raporcie GIOŚ 1935

wprowadzających baterie lub akumulatory było zarejestrowanych na koniec roku 2011, z tej liczby ok. 10% wprowadzających zostałyby objętych ww. zwolnieniem. Nie przewiduje się jednak, aby proponowane zmiany wpłynęły na zwiększenie liczby tych podmiotów.

W przypadku wprowadzających baterie lub akumulatory w art. 34 ust. 1 zrezygnowano również z obowiązku prowadzenia przez nich ewidencji baterii i akumulatorów z uwzględnieniem liczby wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów. Rezygnacja z ewidencji prowadzonej w sztukach dotyczącej wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów, a pozostawienie tej ewidencji tylko w zakresie masy wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów, spowoduje znaczne uproszczenie dla wprowadzających baterie lub akumulatory.

Zdecydowano się na wprowadzenie pewnych dodatkowych obowiązków dla podmiotów, które pośredniczą w wywiązywaniu się przez wprowadzających baterie lub akumulatory z nałożonych na nich obowiązków, ze względu na ich szczególną rolę w systemie zarządzania gospodarowaniem zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami. Zgodnie z danymi zawartymi w „Raportie o funkcjonowaniu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i akumulatorami za rok 2010” ponad 80% wprowadzających baterie lub akumulatory korzysta z pośrednictwa innych podmiotów przy wywiązywaniu się z nałożonych obowiązków. Wobec powyższego proponuje się, aby nałożyć na te podmioty pewne wymagania, dzięki czemu podmioty te będą mogły konkurować między sobą jakością proponowanych usług a nie, często sztucznym, obniżaniem stawek za proponowane działania.

Obowiązkiem, który wpłynie na obciążenia finansowe dla podmiotów pośredniczących, jest obowiązek posiadania wdrożonego systemu zarządzania środowiskowego zgodnego z wymaganiami systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) lub z normą ISO 14001. Wiąże się to z przeprowadzeniem audytu zarówno wewnętrznego, jak i zewnętrznego. Ze względu jednak na fakt, że podmioty te mają zarówno różną strukturę, jak i zakres działalności, trudno jest przedstawić szacunek kosztów, jakie będą w związku z tym ponosić. Szacuje się więc, że obowiązki te spowodują dodatkowe obciążenia finansowe nałożone na te podmioty. Koszty wdrażania systemu EMAS wiążą się przede wszystkim z opłatą rejestracyjną za wpis do rejestru EMAS, którą pobiera Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska (zgodnie z ustawą z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. Nr 178, poz. 1060)). Opłata rejestracyjna stanowi iloczyn stawki opłaty rejestracyjnej oraz współczynnika różnicującego. Stawka opłaty rejestracyjnej wynosi 1000 zł. Natomiast

współczynniki różnicujące są ustalone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie współczynników różnicujących wysokość opłaty rejestracyjnej za wpis do rejestru organizacji zarejestrowanych w krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. poz. 341) i kształtują się następująco:

- 1) 0,005 stawki opłaty rejestracyjnej dla organizacji będącej organizacją pozarządową, placówką oświatowo-wychowawczą albo jednostką sektora finansów publicznych,
- 2) 0,10 stawki opłaty rejestracyjnej dla organizacji zatrudniającej do 5 osób,
- 3) 0,15 stawki opłaty rejestracyjnej dla organizacji zatrudniającej od 6 do 20 osób,
- 4) 0,25 stawki opłaty rejestracyjnej dla organizacji zatrudniającej od 21 do 50 osób,
- 5) 0,35 stawki opłaty rejestracyjnej dla organizacji zatrudniającej od 51 do 250 osób,
- 6) 0,50 stawki opłaty rejestracyjnej dla organizacji zatrudniającej od 251 do 500 osób,
- 7) 1,00 stawki opłaty rejestracyjnej dla organizacji zatrudniającej powyżej 500 osób.

Biorąc powyższe pod uwagę, opłata rejestracyjna dla podmiotów pośredniczących będzie w granicach od 100 zł do 1 000 zł. Należy jednak zaznaczyć, że przed uzyskaniem wpisu do rejestru dane przedsiębiorstwo musi podjąć odpowiednie działania wdrażające system EMAS, które są następnie weryfikowane przez niezależnego akredytowanego weryfikatora EMAS, który uzyskał akredytację Polskiego Centrum Akredytacji (PCA). Koszty wynikające z koniecznych działań wdrażających EMAS są uzależnione od danego przedsiębiorstwa. Jednakże do głównych korzyści wdrożonego EMAS zalicza się obniżenie kosztów działalności poprzez m.in. ograniczenie zużycia surowców, wody i energii. EMAS w stosunku do normy ISO 14001 ma rozszerzone wymagania systemowe. Zatem należy stwierdzić, że podmioty decydujące się na wdrożenie systemu zarządzania środowiskowego zgodnego z normą ISO 14001 poniosą niższe koszty. Ponadto na obciążenia administracyjne podmiotów pośredniczących wpłynie również konieczność uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy o odpadach. Należy jednak podkreślić, że rejestr ten ma powstać najpóźniej w roku 2016 i będzie on stanowić również kontynuację rejestru, o którym mowa w obowiązującej ustawie o bateriach i akumulatorach. Zatem do momentu powstania tego rejestru podmioty pośredniczące nie będą zobowiązane do uzyskania wpisu w rejestrze dotychczas prowadzonym przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Przewiduje się, że liczba podmiotów pośredniczących ulegnie zmniejszeniu ze względu na konieczność wdrożenia systemu zarządzania środowiskowego.

Zwiększenie obciążeń administracyjnych dotknie również zbierających zużyte baterie i akumulatory oraz prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów.

Wynika to z przepisów dodanych w art. 59a ust. 1 i 2 oraz w art. 64a ust. 1 i 2, na podstawie których podmioty te będą zobowiązane wydawać zaświadczenia o zebranych zużytych bateriach i akumulatorach przenośnych oraz zaświadczenia o przetworzonych zużytych bateriach i akumulatorach. Nie przewiduje się jednak, aby proponowane zmiany miały znacząco wpłynąć na liczbę tych podmiotów.

Zaproponowana zmiana art. 63 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach umożliwia funkcjonowanie na rynku również zakładom przetwarzania, które nie są wyposażone w instalacje służące do recyklingu ołowiu i jego związków oraz recyklingu tworzyw sztucznych. Przedmiotowa zmiana umożliwi polskim przedsiębiorcom funkcjonowanie na analogicznych zasadach, jakie obowiązują przedsiębiorców w innych krajach członkowskich. Zaproponowana forma przepisu art. 63 ust. 2 powinna pozytywnie wpłynąć na konkurencyjność gospodarki.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

TABELA ZBIEŻNOŚCI
zawierająca także wyszczególnienie przepisów niebędących transpozycją prawa UE

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG¹ (Dz.Urz. UE L 266 z 26.9.2006, str. 1)

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koni ecz ność wdro żenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 3 pkt 12	producent - oznacza każdą osobę w Państwie Członkowskim, która bez względu na stosowaną technikę sprzedaży, w tym środki komunikacji na odległość w rozumieniu dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów	T	Art. 1 pkt 2 lit. d projektu ustawy – art. 6 pkt 22 (BiA)	W art. 6: d) pkt 22 otrzymuje brzmienie: „22) wprowadzający baterie lub akumulatory – przedsiębiorcę, który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów, w tym zamontowanych w sprzęcie lub pojazdach, po raz pierwszy na terytorium kraju; za wprowadzającego baterie lub akumulatory uważa się także przedsiębiorcę: a) dokonującego importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia baterii lub akumulatorów na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej, b) który zlecił wytworzenie baterii lub akumulatorów i którego oznaczenie	

¹ Dyrektywa Rady z dnia 18 marca 1991 r. w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne (Dz. U. L 78 z 26.3.1991, str. 38-41).

	w przypadku umów zawieranych na odległość, wprowadza po raz pierwszy do obrotu baterie lub akumulatory, w tym te wmontowane do urządzeń lub pojazdów, na terytorium tego Państwa Członkowskiego w ramach prowadzonej działalności zawodowej;			zostało umieszczone na bateriach lub akumulatorach ;”;	
Art. 8 ust. 1	Państwa Członkowskie zapewniają działanie odpowiednich systemów zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych. Takie systemy muszą być tak opracowane, aby: a) uwzględniając gęstość zaludnienia, umożliwiły użytkownikom końcowym usuwanie zużytych baterii lub akumulatorów przenośnych w łatwo dostępnym miejscu zbierania położonym w ich najbliższej okolicy; b) wymagały, by dystrybutorzy dostarczający baterie lub akumulatory przenośne nieodpłatnie odbierali zużyte baterie lub akumulatory przenośne, chyba że ocena pokazuje, że alternatywne istniejące systemy są co najmniej tak samo efektywne w osiąganiu środowiskowych celów niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie podają takie oceny do wiadomości publicznej; c) nie pociągały za sobą	T	Art. 1 pkt 6 projektu ustawy – art. 28 ust. 1 i 3-5 (BiA)	w art. 28: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wprowadzający baterie lub akumulatory może wykonywać obowiązki, o których mowa w art. 27, art. 31, art. 32 ust. 1, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 2, art. 35, art. 36 ust. 1 i 4, art. 37 ust. 1 i 6 lub art. 41 ust. 3, za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego.”, b) dodaje się ust. 3 – 5 w brzmieniu: „3. Podmiot pośredniczący jest obowiązany posiadać wdrożony system zarządzania środowiskowego zgodny z wymaganiami systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) lub z normą ISO 14001. 4. Wykonywanie obowiązków wprowadzającego baterie lub akumulatory za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego odbywa się na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności. 5. Wprowadzający baterie lub akumulatory oraz podmiot pośredniczący są obowiązani przechowywać umowy, o których mowa w ust. 4, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.”;	
			Art. 1 pkt 16 projektu ustawy – art. 58 ust.1 (BiA)	W art. 58 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Art. 58. 1. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, a w przypadku zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych – w pierwszej kolejności prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który prowadzi co najmniej sortowanie zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.”;	

	<p>żadnych kosztów dla użytkowników końcowych pozbywających się zużytych baterii lub akumulatorów przenośnych, ani nie wprowadzały obowiązku zakupu nowej baterii lub akumulatora;</p> <p>d) mogły być stosowane w powiązaniu z systemami, o których mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2002/96/WE.²</p>				
Art. 8 ust. 2	<p>Jeżeli systemy spełniają kryteria określone w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą:</p> <p>a) zobowiązać producentów do stworzenia takich systemów;</p> <p>b) zobowiązać inne podmioty gospodarcze do uczestniczenia w takich systemach;</p> <p>c) zachować istniejące systemy.</p>	N	<p>Art. 1 pkt 2 lit. c projektu ustawy – art. 6 pkt 10a (BiA)</p>	<p>W art. 6:</p> <p>c) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:</p> <p>„10a) podmiot pośredniczący – podmiot za pośrednictwem, którego wprowadzający baterie lub akumulatory wykonuje obowiązki w zakresie i na zasadach określonych w ustawie;”,</p>	
			<p>Art. 1. pkt 5 projektu ustawy – art. 18 ust. 2 (BiA)</p>	<p>Dotychczasową treść art. 18 oznacza się, jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. Podmiot pośredniczący przy realizowaniu przez wprowadzającego baterie lub akumulatory obowiązków, zwany „podmiotem pośredniczącym” przed rozpoczęciem działalności jest obowiązany do uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”,</p>	

² DYREKTYWA 2002/96/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2003 r.)

			Art. 1 pkt 6 projektu ustawy – art. 28 ust. 1 i 3-5 (BiA)	<p>w art. 28:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Wprowadzający baterie lub akumulatory może wykonywać obowiązki, o których mowa w art. 27, art. 31, art. 32 ust. 1, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 2, art. 35, art. 36 ust. 1 i 4, art. 37 ust. 1 i 6 lub art. 41 ust. 3, za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego.”,</p> <p>b) dodaje się ust. 3 – 5 w brzmieniu:</p> <p>„3. Podmiot pośredniczący jest obowiązany posiadać wdrożony system zarządzania środowiskowego zgodny z wymaganiami systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) lub z normą ISO 14001.</p> <p>4. Wykonywanie obowiązków wprowadzającego baterie lub akumulatory za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego odbywa się na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.</p> <p>5. Wprowadzający baterie lub akumulatory oraz podmiot pośredniczący są obowiązani przechowywać umowy, o których mowa w ust. 4, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.”;</p>	
Art. 8 ust. 4	Państwa Członkowskie zapewniają, aby producenci baterii i akumulatorów samochodowych lub osoby trzecie stworzyły systemy zbierania zużytych baterii i akumulatorów samochodowych od użytkowników końcowych lub z łatwo dostępnych punktów zbierania położonych w ich najbliższej okolicy, w przypadku gdy zbieranie nie odbywa się w ramach systemów, o których mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/53/WE. W przypadku baterii i akumulatorów samochodowych pochodzących z prywatnych pojazdów niewykorzystywanych do celów	T	Art. 1 pkt 12 projektu ustawy – art. 53 ust.1-1a (BiA)	<p>W art. 53:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do przyjęcia zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych oraz zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy sprzedawcy detalicznego baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych udostępnianych jako przynależność albo część składowa innych urządzeń.”;</p>	
			Art. 1 pkt 13 projektu ustawy – art. 54	<p>W art. 54:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, jest obowiązany</p>	

	komercyjnych systemy takie nie mogą pociągać za sobą żadnych kosztów dla użytkowników końcowych pozbywających się zużytych baterii lub akumulatorów ani obowiązku zakupu nowej baterii lub akumulatora.		(BiA)	<p>do pobrania od kupującego niebędącego przedsiębiorcą opłaty depozytowej oraz do potwierdzenia jej pobrania, jeżeli przy sprzedaży tych baterii lub akumulatorów kupujący nie przekazał mu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 53 ust. 1.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy sprzedawcy detalicznego baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych udostępnianych jako przynależność albo część składowa innych urządzeń.”,</p> <p>c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany, w terminie 30 dni od dnia pobrania opłaty depozytowej, do przyjęcia zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych oraz do zwrotu pobranej opłaty depozytowej i potwierdzenia jej zwrotu.</p> <p>3. Jeżeli zwrot pobranej opłaty depozytowej przez sprzedawcę detalicznego, o którym mowa w ust. 1, jest niemożliwy z powodu jego likwidacji, upadłości albo przerwy w wykonywanej działalności gospodarczej, wprowadzający baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe jest obowiązany, w terminie 45 dni od dnia ich sprzedaży, do przyjęcia od kupującego, o którym mowa w ust. 1, zużytych baterii lub zużytych akumulatorów wprowadzonych przez niego do obrotu oraz do zwrotu pobranej opłaty depozytowej i potwierdzenia jej zwrotu w zorganizowanych przez niego punktach zbierania tych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.”;</p>	
			Art. 1 pkt 14 lit. a projektu ustawy – art. 55 (BiA)	<p>W art. 55:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Stawka opłaty depozytowej wynosi 30 zł za sztukę baterii samochodowej kwasowo-ołowiowej i akumulatora samochodowego kwasowo-ołowiowego.”</p>	
Art. 9	Państwa Członkowskie mogą stosować instrumenty ekonomiczne w celu upowszechniania zbierania	N	Art. 1 pkt 14 lit. a projektu	<p>W art. 55:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Stawka opłaty depozytowej wynosi 30 zł za sztukę baterii samochodowej</p>	

	<p>zużytych baterii i akumulatorów lub używania baterii i akumulatorów zawierających substancje mniej szkodliwe dla środowiska, na przykład poprzez przyjęcie zróżnicowanych stawek podatkowych. W takim przypadku Państwa Członkowskie powiadniają Komisję o środkach związanych z wprowadzeniem w życie tych instrumentów.</p>		<p>ustawy – art. 55 (BiA)</p> <p>Art. 1 pkt 11 projektu ustawy – art. 37 (BiA)</p>	<p>kwasowo-ołowiowej i akumulatora samochodowego kwasowo-ołowiowego.”</p> <p>w art. 37:</p> <p>a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Wprowadzający baterie lub akumulatory, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1:</p> <p>1) przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne w terminie do dnia 1 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata na publiczne kampanie edukacyjne, kwotę co najmniej równą tej opłacie albo</p> <p>2) wnoszą na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego opłatę na publiczne kampanie edukacyjne, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata.”,</p> <p>b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. W przypadku gdy wprowadzający baterie lub akumulatory nie przeznaczył na publiczne kampanie edukacyjne w terminie do dnia 1 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata na publiczne kampanie edukacyjne, kwoty co najmniej równej opłacie na publiczne kampanie edukacyjne, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 4 pkt 2, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie poniesioną przez wprowadzającego baterie lub akumulatory na publiczne kampanie edukacyjne.”,</p> <p>c) uchyla się ust. 5,</p> <p>d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:</p> <p>„5a. Stawka opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wynosi 0,02 zł za kilogram wprowadzonych do obrotu baterii lub akumulatorów.</p> <p>5b. Opłata na publiczne kampanie edukacyjne stanowi iloczyn stawki, o której mowa w ust. 5a, oraz masy wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów w roku kalendarzowym, którego dotyczy opłata, przez wprowadzającego baterie lub akumulatory.”,</p> <p>e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Wprowadzający baterie lub akumulatory, obowiązujący do finansowania publicznych kampanii edukacyjnych, sporządza sprawozdanie</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>zawierające informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1 i pkt 6 lit. c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.”,</p> <p>f) dodaje się ust. 8 – 10 w brzmieniu:</p> <p>„8. Wprowadzający baterie lub akumulatory nie finansuje publicznych kampanii edukacyjnych, jeżeli wysokość środków, które jest obowiązany przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne nie przekracza 10 zł w danym roku kalendarzowym.</p> <p>9. Podmiot pośredniczący, realizując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, na podstawie umów zawartych z więcej niż jednym wprowadzającym baterie lub akumulatory, może prowadzić wspólną publiczną kampanię edukacyjną dla wszystkich wprowadzających baterie lub akumulatory, pod warunkiem, że środki przeznaczone na tę kampanię są co najmniej równe sumie środków, które wprowadzający baterie lub akumulatory są obowiązani przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne.</p> <p>10. Do opłaty, o której mowa w ust. 4 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.³⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.”;</p>	
		Art. 1 pkt 15 projektu ustawy – art. 56 ust. 1-1a (BiA)	<p>W art. 56:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w art. 54 ust. 1, przekazuje nieodebraną opłatę depozytową na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na siedzibę tego sprzedawcy, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, w którym nastąpiło pobranie opłaty.”,</p> <p>b) po pkt 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Do opłat depozytowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.”;</p>	

³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 848, 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 985, 1027, 1036, 1145, 1149, 1289 i 1313.

			Art. 1 pkt 23 projektu ustawy – art. 65 (BiA)	art. 65 otrzymuje brzmienie: „Art. 65. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej, opłaty na publiczne kampanie edukacyjne oraz nieodebranej opłaty depozytowej. 2. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w ust. 1, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody budżetu samorządu województwa, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. 3. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w ust. 1, w wysokości 5% stanowią dochody budżetu samorządu województwa.”;	
			Art. 4 pkt 5 lit. b projektu ustawy	w art. 73 ust. 2 pkt 6: b) lit. c otrzymuje brzmienie: „c) informacje o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne oraz o sposobie wykorzystania tych środków.”;	
Art. 10 ust. 3 i załącznik I	Państwa Członkowskie monitorują każdego roku poziomy zbierania zgodnie z systemem przedstawionym w załączniku I. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 2150/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2002 r. w sprawie statystyk odpadów ⁽²⁾ , Państwa Członkowskie przekazują Komisji sprawozdania w ciągu sześciu miesięcy od końca danego roku kalendarzowego. Sprawozdania te zawierają informację o sposobie uzyskiwania danych niezbędnych do obliczenia poziomu zbierania.	T	Art. 1 pkt 8 lit. a projektu ustawy – art. 34 ust. 1 (BiA)	w art. 34: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje o rodzaju i masie wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów.”;	
			Art. 1 pkt 9 projektu ustawy – art. 35 (BiA)	Art. 35 otrzymuje brzmienie: „Art. 35. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne sporządza sprawozdanie zawierające informacje oraz wykazy, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1 i pkt 6 lit. d tiret pierwsze i trzecie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.”,	
			Art. 1 pkt 17 i 18 projektu ustawy	17) w art. 59: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany	

		<p>– art. 59-59b (BiA)</p>	<p>do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje o masie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ogółem i w rozbiciu na poszczególnych wprowadzających baterie lub akumulatory, z którymi ma zawartą umowę, o której mowa w art. 32 ust. 1, oraz ewidencji zaświadczeń, o których mowa w art. 59a ust. 1.”</p> <p>b) ust. 3 – 5 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3. Zbierający zużyte baterie przenośne lub zużyte akumulatory przenośne, który przekazuje zużyte baterie lub zużyte akumulatory bezpośrednio prowadzącemu zakład przetwarzania, sporządza sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w art. 75 ust. 2 pkt 1 i 9 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.</p> <p>4. Przez masę zużytych baterii i zużytych akumulatorów należy rozumieć odpowiednio masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów zebranych bezpośrednio od użytkowników końcowych, z miejsc odbioru oraz zakładów przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155) i przekazanych bezpośrednio prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.</p> <p>5. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o których mowa w ust. 1, oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 59a ust. 1, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą.”;</p> <p>18) w rozdziale 10 po art. 59 dodaje się art. 59a i art. 59b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 59a. 1. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany wydać prowadzącemu baterie lub akumulatory, z którym ma zawartą umowę, o której mowa w art. 32 ust. 1, w terminie do dnia 10 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenie o zebranych zużytych bateriach przenośnych i zużytych akumulatorach przenośnych zawierające:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory; 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych 	
--	--	----------------------------	--	--

				<p>akumulatorów, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory;</p> <p>3) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory;</p> <p>4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;</p> <p>5) numer REGON zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;</p> <p>6) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;</p> <p>7) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany;</p> <p>8) rodzaj zebranych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;</p> <p>9) masę zebranych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;</p> <p>10) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przekazanych do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;</p> <p>11) numer kolejny z ewidencji zaświadczeń o zebranych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach.</p> <p>2. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory sporządza zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje wprowadzający baterie lub akumulatory, drugi jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci pozostaje u zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory.</p> <p>3. Łączna masa zużytych baterii i zużytych akumulatorów wskazana w zaświadczeniach, o których mowa w ust. 1, nie może być większa od masy zużytych baterii i zużytych akumulatorów zebranych przez zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory.</p> <p>Art. 59b. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wzór ewidencji zaświadczeń, o której mowa w art. 59 ust. 1, sposób jej prowadzenia oraz jej zakres, 2) wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 59a ust. 1 <p>- kierując się potrzebą ujednoczenia ewidencji i treści zaświadczeń</p>	
--	--	--	--	---	--

				oraz ułatwienia prowadzenia ewidencji.”;	
			Art. 4 pkt 5 lit. a projektu ustawy	w art. 73 ust. 2 pkt 6: a) lit. a otrzymuje brzmienie „a) informacje o rodzaju i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów.”;	
			Art. 4 pkt 5 lit. c projektu ustawy	w art. 73 ust. 2 pkt 6: c) w lit. d w tiret drugie kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje tiret trzecie w brzmieniu: „- wykaz punktów zbierania zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych prowadzonych przez zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, z którym wprowadzający baterie lub akumulatory zawarł umowę, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, oraz wykaz miejsc odbioru, z których zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory odbiera zużyte baterie przenośne lub zużyte akumulatory przenośne.”;	
Art. 12 ust. 1 lit. b	Wszystkie możliwe do zidentyfikowania baterie i akumulatory zebrane zgodnie z art. 8 niniejszej dyrektywy lub zgodnie z dyrektywą 2002/96/WE zostały poddane przetworzeniu i recyklingowi w ramach systemów zgodnych co najmniej z przepisami wspólnotowymi, w szczególności w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa i gospodarki odpadami.	T	Art. 1 pkt 16 projektu ustawy – art. 58 ust.1 (BiA)	W art. 58 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Art. 58. 1. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, a w przypadku zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych – w pierwszej kolejności prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który prowadzi co najmniej sortowanie zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.”;	
			Art. 1 pkt 20 projektu ustawy – art. 63 ust.2 i 5a (BiA)	W art. 63: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Prowadzący zakład przetwarzania, w którym przetwarza się zużyte baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub zużyte akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe zapewnia co najmniej przekazanie powstałych w wyniku przetwarzania frakcji zawierających ołów i jego związki oraz frakcji tworzyw sztucznych do instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.”, b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. Przetwarzanie i recykling, o których mowa w ust. 1 pkt 2,	

			<p>oraz przetwarzanie i recykling zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w ust. 2, obejmuje co najmniej usunięcie wszystkich cieczy i kwasów.”,</p> <p>c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) procesu przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, 2) instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych <p>– biorąc pod uwagę rozwój techniczny i naukowy oraz najlepsze dostępne techniki, a także kierując się potrzebą zapewnienia bezpiecznego dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów.”;</p>	
		<p>Art. 1 pkt 21 i 22 projektu ustawy – art. 64 i 64a (BiA)</p>	<p>21) W art. 64:</p> <p>a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, w zależności od rodzaju prowadzonego przetwarzania i recyklingu, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji zaświadczeń, o których mowa w art. 64a ust. 1, oraz ewidencji obejmującej informacje o:”</p> <p>b) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:</p> <p>„4) osiągniętych poziomach wydajności recyklingu.”,</p> <p>c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o których mowa w ust. 1, oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 64a ust. 1, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą.”;</p> <p>22) po art. 64 dodaje się art. 64a i art. 64b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 64a. 1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany wydać wprowadzającemu</p>	

				<p>baterie lub akumulatory, z którym ma zawartą umowę, o której mowa w art. 36 ust. 1, w terminie do dnia 10 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenie o przetworzonych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach zawierające:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów; 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów; 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory; 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory; 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o ile został nadany; 6) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o ile został nadany; 7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany; 8) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany; 9) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany; 10) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania, do którego przekazano zużyte baterie lub zużyte akumulatory, o ile został nadany; 11) rodzaj przyjętych do przetworzenia zużytych baterii lub zużytych akumulatorów; 12) masę przyjętych do przetworzenia zużytych baterii lub zużytych akumulatorów; 13) rodzaj przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów; 14) masę przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów; 	
--	--	--	--	--	--

				<p>15) oznaczenie procesu recyklingu, z podaniem procesu określonego w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;</p> <p>16) oznaczenie procesu unieszkodliwiania, z podaniem procesu określonego w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;</p> <p>17) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów wyeksportowanych w celu poddania procesom recyklingu i unieszkodliwiania;</p> <p>18) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, które stanowią przedmiot wewnątrzspółnotowej dostawy w celu poddania procesom recyklingu i unieszkodliwiania;</p> <p>19) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przekazanych do recyklingu;</p> <p>20) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przekazanych do unieszkodliwiania;</p> <p>21) numer kolejny z ewidencji zaświadczeń o przetworzonych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach;</p> <p>22) roczne moce przerobowe zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.</p> <p>2. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów sporządza zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje wprowadzający baterie lub akumulatory, drugi jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci pozostaje u prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.</p> <p>3. Łączna masa przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów wskazana w zaświadczeniach, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać rocznych mocy przerobowych zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów określonych w decyzjach związanych z gospodarką odpadami.</p> <p>Art. 64b. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) wzór ewidencji zaświadczeń, o której mowa w art. 64 ust. 1, sposób jej prowadzenia oraz jej zakres,</p> <p>2) wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 64a ust. 1 - kierując się potrzebą ujednoczenia ewidencji i treści zaświadczeń oraz ułatwienia prowadzenia ewidencji.”;</p>	
--	--	--	--	---	--

			Art. 1 pkt 25 projektu ustawy – art. 71b (BiA)	Po art. 71a dodaje się art. 71b w brzmieniu: „Art. 71b. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska co najmniej raz w roku przeprowadza kontrolę zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.”;	
			Art. 4 pkt 6 projektu ustawy	w art. 75 w ust. 2 w pkt 10 w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. d w brzmieniu: „d) osiągniętych poziomach wydajności recyklingu.”;	
			Art. 4 pkt 7 projektu ustawy	W art. 79 w ust. 2 w pkt 4 lit. d otrzymuje brzmienie: „d) zbierania, recyklingu i wydajności recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów.”.	
Art. 12 ust. 2	Przetwarzanie musi spełniać minimalne wymogi określone w załączniku III część A.	T	Art. 1 pkt 3 projektu ustawy – art. 14 ust. 3 (BiA)	W art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Zużyte baterie i zużyte akumulatory mogą być magazynowane w zakładzie przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów nie dłużej niż przez okres roku.”;	
Art. 12 ust. 5	Państwa Członkowskie przedstawiają sprawozdanie na temat poziomów recyklingu, osiągniętych w każdym danym roku kalendarzowym, oraz na temat tego, czy poziomy wydajności recyklingu określone w załączniku III część B zostały osiągnięte. Przekazują tę informację Komisji w ciągu sześciu miesięcy od końca danego roku kalendarzowego.	N	Art. 1 pkt 4 projektu ustawy – art. 15 ust. 2-5 (BiA)	W art. 15: a) uchyla się ust. 2, b) dodaje się ust. 3-6 w brzmieniu: „3. Prowadzący recykling zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa sprawozdań, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012 z dnia 11 czerwca 2012 r. ustanawiającego na podstawie dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady szczegółowe przepisy dotyczące obliczania wydajności recyklingu dla procesów recyklingu zużytych baterii i akumulatorów (Dz. Urz. UE L 151 z 12.06.2012, str. 9), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) nr 493/2012”, na zasadach i w trybie określonych w tym rozporządzeniu. 4. Marszałek województwa sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska sprawozdanie o wydajności recyklingu procesu recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów obejmujące	Wprowadzenie tych przepisów ma na celu ułatwienie zebrania i zweryfikowania danych koniecznych do przedstawienia w sprawozdaniu dla Komisji na podstawie rozporządzenia Komisji Europejskiej

				<p>informacje zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012, w terminie do dnia 31 maja za poprzedni rok kalendarzowy.</p> <p>5. W przypadku gdy proces recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest prowadzony kolejno przez kilku prowadzących recykling każdy kolejny prowadzący recykling jest obowiązany przekazać prowadzącemu recykling, w którego instalacji rozpoczął się proces recyklingu, informacje niezbędne do sporządzenia sprawozdań, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012, nie później niż w terminie do dnia 15 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób przedkładania sprawozdania o wydajności recyklingu procesu recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów kierując się potrzebą ujednoczenia treści sprawozdań oraz ułatwienia ich przekazywania przez marszałka województwa.”;</p>	
Art. 16 ust. 3	Państwa Członkowskie zobowiązują producentów lub osoby trzecie działające w ich imieniu do pokrywania wszelkich kosztów wynikających z publicznych kampanii informacyjnych na temat zbierania, przetwarzania i recyklingu wszelkich zużytych baterii i akumulatorów przenośnych.		Art. 1 pkt 11 projektu ustawy – art. 37 (BiA)	<p>w art. 37:</p> <p>a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Wprowadzający baterie lub akumulatory, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne w terminie do dnia 1 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata na publiczne kampanie edukacyjne, kwotę co najmniej równą tej opłacie albo 2) wnoszą na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego opłatę na publiczne kampanie edukacyjne, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata.”, <p>b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. W przypadku gdy wprowadzający baterie lub akumulatory nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne w terminie do dnia 1 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata na publiczne kampanie edukacyjne, kwoty co najmniej równej opłacie na publiczne kampanie edukacyjne, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 4 pkt 2, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie poniesioną przez wprowadzającego baterie lub akumulatory na publiczne kampanie</p> 	

				<p>edukacyjne.”,</p> <p>c) uchyla się ust. 5,</p> <p>d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:</p> <p>„5a. Stawka opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wynosi 0,02 zł za kilogram wprowadzonych do obrotu baterii lub akumulatorów.</p> <p>5b. Opłata na publiczne kampanie edukacyjne stanowi iloczyn stawki, o której mowa w ust. 5a, oraz masy wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów w roku kalendarzowym, którego dotyczy opłata, przez wprowadzającego baterie lub akumulatory.”,</p> <p>e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Wprowadzający baterie lub akumulatory, obowiązany do finansowania publicznych kampanii edukacyjnych, sporządza sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1 i pkt 6 lit. c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.”,</p> <p>f) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:</p> <p>„9. Podmiot pośredniczący, realizując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, na podstawie umów zawartych z więcej niż jednym wprowadzającym baterie lub akumulatory, może prowadzić wspólną publiczną kampanię edukacyjną dla wszystkich wprowadzających baterie lub akumulatory, pod warunkiem, że środki przeznaczone na tę kampanię są co najmniej równe sumie środków, które wprowadzający baterie lub akumulatory są obowiązani przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne.”;</p>	
Art. 17	Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy producent został zarejestrowany. Do rejestracji stosuje się te same wymagania proceduralne w każdym państwie członkowskim. Takie wymagania dotyczące rejestracji, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, ustanawia się zgodnie	T	Art. 1 pkt 5 projektu ustawy – art. 18 ust. 2 (BiA)	Dotychczasową treść art. 18 oznacza się, jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: <p>„2. Podmiot pośredniczący przy realizowaniu przez wprowadzającego baterie lub akumulatory obowiązków, zwany „podmiotem pośredniczącym” przed rozpoczęciem działalności jest obowiązany do uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”,</p>	
			Art. 4 pkt 1-4 projektu ustawy	1) w art. 50 w ust. 1 w pkt 4 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. c w brzmieniu: „c) podmiotów pośredniczących,”;	
				2) w art. 52 w ust. 1 w pkt 7 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem	

	z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 24 ust. 3.			<p>i dodaje lit. c w brzmieniu: „c) podmiotu pośredniczącego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykaz wprowadzających baterie lub akumulatory, z którymi podmiot pośredniczący zawarł umowę, o której mowa w art. 28 ust. 4 tej ustawy, zawierający firmy przedsiębiorców oraz oznaczenia ich siedzib i numery rejestrowe, - informację o wdrożonym systemie zarządzania środowiskowego albo o jego braku;”; <p>3) w art. 53 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Przedsiębiorca zagraniczny, będący wprowadzającym baterie lub akumulatory w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, składa wnioski o wpis do rejestru:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) za pośrednictwem osoby upoważnionej do jego reprezentowania, zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę oddziału – jeżeli ustanowił oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego, z którym zawarł umowę, o której mowa w art. 28 ust. 4 tej ustawy, do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę podmiotu pośredniczącego – jeżeli nie ustanowił oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”; <p>4) w art. 60 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Przepisy art. 53 ust. 1 i 3–4 stosuje się odpowiednio.”;</p>	
Art. 22 ust. 1	Co trzy lata Państwa Członkowskie przesyłają Komisji sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy. Jednakże pierwsze sprawozdanie obejmuje okres do dnia 26 września 2012 r.	T	Art. 1 pkt 26 projektu ustawy – art. 72 ust. 2 (BiA)	<p>W art. 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, na podstawie wyników kontroli, o których mowa w ust. 1, oraz posiadanych informacji, w tym zawartych w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, sporządza i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 15 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy, roczny raport o funkcjonowaniu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami, w tym informacje na temat osiągniętych poziomów zbierania oraz recyklingu.”;</p>	

Załącznik III Część A pkt 1	Przetwarzanie obejmuje co najmniej usunięcie wszystkich cieczy i kwasów.	T	Art. 1 pkt 21 lit. b projektu ustawy – art. 63 ust.5a (BiA)	W art. 63: b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. Przetwarzanie i recykling, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz przetwarzanie i recykling zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w ust. 2, obejmuje co najmniej usunięcie wszystkich cieczy i kwasów.”;	
--------------------------------	--	---	--	---	--

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 1 projektu ustawy – art. 4a (BiA)	<p>Dodaje się art. 4a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 4a. 1. Przepisów ustawy w zakresie osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania, w tym dotyczących opłaty produktowej, organizowania i finansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, zawierania umowy ze zbierającym zużyte baterie i zużyte akumulatory oraz z prowadzącym zakład przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, składania wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, nie stosuje się do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wprowadzającego baterie lub akumulatory, który w danym roku kalendarzowym wprowadził do obrotu baterie przenośne lub akumulatory przenośne o łącznej masie nieprzekraczającej 1 kg; 2) wprowadzającego baterie lub akumulatory, który w danym roku kalendarzowym wprowadził do obrotu baterie przemysłowe lub akumulatory przemysłowe, baterie samochodowe lub akumulatory samochodowe o łącznej masie nieprzekraczającej 100 kg. <p>2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, złoży marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca każdego roku: <ol style="list-style-type: none"> a) zaświadczenie lub oświadczenie o pomocy de minimis w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. 	<p>Przepisy ustawy o bateriach i akumulatorach stosuje się do wszystkich baterii i akumulatorów produkowanych i wprowadzanych do obrotu, niezależnie od ich kształtu, pojemności, masy, składu materiałowego, sposobu użycia oraz niezależnie od tego, czy stanowią przynależność albo część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów. Ze względu jednak na fakt, że istnieje część przedsiębiorców wprowadzających na rynek niewielkie ilości baterii i akumulatorów np. przy okazji wprowadzania sprzętu elektrycznego i elektronicznego, czy samochodów, dla których wypełnianie wszystkich obowiązków np. związanych z zorganizowaniem zbierania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, czy osiągnięcie poziomów zbierania jest znacznym obciążeniem zdecydowano się wprowadzić zwolnienie dla tych wprowadzających z realizacji części obowiązków.</p> <p>W przypadku baterii i akumulatorów przenośnych zwolnienie dotyczyć będzie przedsiębiorców, którzy wprowadzają do 1 kg baterii i akumulatorów przenośnych, a w przypadku wprowadzających baterie i akumulatory samochodowe lub baterie i akumulatory przemysłowe zwolnienie dotyczyć</p>

	<p>o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.),</p> <p>b) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w lit. a, a w przypadku przedsiębiorców, do których nie stosuje się przepisów o rachunkowości, także inne dokumenty pozwalające ocenić sytuację finansową przedsiębiorcy za okres 3 ostatnich lat obrotowych;</p> <p>2) stanowi pomoc de minimis:</p> <p>a) w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1) albo</p> <p>b) w rolnictwie w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9).</p> <p>3. Wartość pomocy de minimis odpowiada wartości zwolnienia z opłaty produktowej, obliczanej z zastosowaniem stawki opłaty produktowej dla baterii i akumulatorów, wskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2.</p> <p>4. Zaświadczenia lub oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, oraz informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, mogą być przekazywane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.”;</p>	<p>będzie tych, którzy wprowadzają do 100 kg rocznie. Zgodnie z danymi za rok 2010 wyłączenie będzie dotyczyć poniżej 1% rynku baterii i akumulatorów. Jednocześnie proponuje się pozostawienie dla omawianych wprowadzających obowiązku wpisu do rejestru, obowiązku składania sprawozdań o masie wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów, aby wiedzieć ile jest wprowadzających baterie lub akumulatory w kraju oraz jaka masa baterii i akumulatorów została wprowadzona.</p> <p>Warto również zwrócić uwagę, że zaproponowany art. 4a zwalnia ww. wprowadzających również z organizowania i finansowania unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Zdecydowano się na to zwolnienie z powodu obowiązującego w ustawie o bateriach i akumulatorach art. 27 ust. 1, którego brzmienie jest następujące: <i>"Art. 27. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz właściwego gospodarowania zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami."</i></p> <p>Powyższy przepis stanowi zaostrenie wymagań w stosunku do dyrektywy 2006/66/WE, która nie zobowiązuje, aby producenci ponosili koszty wynikające z unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów. Dyrektywa 2006/66/WE w art. 16 ust.1 zobowiązuje jedynie do finansowania zbierania, przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów, dając jednocześnie możliwość zwolnienia z tego obowiązku małych producentów w art. 18 ust. 1. Ze względu na fakt, że art. 27 ust. 1 zapewnia właściwe postępowanie ze zużytymi bateriami i akumulatorami uznaje się, że powinien on pozostać w obowiązującym brzmieniu. Mając jednak na uwadze małych producentów uznano za stosowne wprowadzenie dla nich zwolnienia</p>
--	---	--

		również z organizowania i finansowania unieszkodliwiania. Jednocześnie brzmienie zawarte w art. 4a ust. 2 wskazuje, iż wprowadzający niewielkie ilości baterii i akumulatorów mogą zdecydować, czy chcą zostać objęci zwolnieniem określonym w art. 4a ust.1.
Art. 1 pkt 2 projektu ustawy – art. 6 pkt 5a (BiA)	a) Po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu: „5a) eksport – rozumie się przez to wywóz baterii lub akumulatorów z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;	Ze względu na fakt, iż przepisy materialne projektu ustawy parokrotnie posługują się tym pojęciem, uznano za stosowne wprowadzenie jego definicji.
Art. 1 pkt 2 projektu ustawy – art. 6 pkt. 8 lit. b (BiA)	b) pkt 8 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) w przypadku zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, lub prowadzącego recykling zużytych baterii lub zużytych akumulatorów - marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie zbierania, przetwarzania lub recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.”,	Dostosowano do wprowadzonych zmian w przepisach materialnych.
Art. 1 pkt 7 projektu ustawy	w art. 32 w ust. 2 w pkt 2 uchyla się lit. a;	j.w.
Art. 1 pkt 10 projektu ustawy	w art. 36 w ust. 2 uchyla się pkt 3;	j.w.
Art. 1 pkt 14 lit. b projektu ustawy	W art. 55: b) uchyla się ust. 2;	j.w.
Art. 1 pkt 19 projektu ustawy	uchyla się art. 62;	Obecnie obowiązujący art. 62 ust. 1 ustawy o bateriach i akumulatorach nakazuje uzyskanie pozwolenia zintegrowanego prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych. Podkreślenia jednak wymaga fakt, że jednocześnie konieczność uzyskania stosownych decyzji w zakresie zagospodarowania odpadów jest uregulowana przepisami ustawy

		<p>o odpadach. Natomiast kwestie dotyczące pozwolenia zintegrowanego reguluje ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r.– Prawo ochrony środowiska, której art. 201 ust. 1 wskazuje, że „<i>pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości</i>”. Należy również zaznaczyć, że przepisy wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 201 ust. 2 ustawy - Prawo ochrony środowiska określają rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, do których m.in. zaliczono instalację przeznaczoną do odzysku lub unieszkodliwiania, z wyjątkiem składowania, odpadów niebezpiecznych, o zdolności przetwarzania ponad 10 ton na dobę. Ze względu na fakt, iż zużyte baterie i akumulatory kwasowo-ołowiowe są klasyfikowane, jako odpady niebezpieczne, prowadzący zakład przetwarzania odpadów powyżej 10 ton na dobę jest już na podstawie przepisów ustawy - Prawo ochrony środowiska obowiązany do uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Z kolei w przypadku zakładu przetwarzającego ww. odpady poniżej 10 ton na dobę jest obowiązany do uzyskania zezwolenia na prowadzenie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów zgodnie z przepisami ustawy o odpadach. W związku z powyższym ze względu na konieczność wyeliminowania sprzeczności pomiędzy przepisami ustawy o bateriach i akumulatorach, a ustawy - Prawo ochrony środowiska za zasadne uznaje się uchylenie art. 62 ustawy o bateriach i akumulatorach.</p>
Art. 1 pkt 24 projektu ustawy	Uchyla się art. 66-68	j.w.
Art. 1 pkt 27 projektu ustawy	Uchyla się art. 82	Art. 82 jest zbędny, ze względu na fakt, iż art. 32 ust. 1 obowiązuje wprowadzającego baterie

		lub akumulatory przenośne do zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności.
Art. 1 pkt 28 projektu ustawy – art. 83 (BiA)	W art. 83: a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) nie prowadzi lub nie przechowuje ewidencji obejmującej informacje o rodzaju i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów, lub prowadzi ewidencję nierzetelnie,” b) część wspólna otrzymuje brzmienie: „– podlega karze grzywny.”;	Dostosowano do wprowadzonych zmian w przepisach materialnych.
Art. 1 pkt 29 projektu ustawy	Uchyla się art. 85	Art. 85 jest zbędny, ze względu na fakt, iż art. 36 ust. 1 obowiązuje wprowadzającego baterie lub akumulatory przenośne do zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności.
Art. 1 pkt 30 projektu ustawy – art. 89 pkt 1 (BiA)	W art. 89 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) nie przyjmuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego,”;	Dostosowano do wprowadzonych zmian w przepisach materialnych.
Art. 1 pkt 31 projektu ustawy – art. 90 pkt 2 (BiA)	W art. 90 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) w terminie 30 dni od dnia pobrania opłaty depozytowej, nie przyjmuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych lub nie zwraca pobranej opłaty depozytowej wraz z potwierdzeniem jej zwrotu,”;	Dostosowano do wprowadzonych zmian w przepisach materialnych.
Art. 1 pkt 32 projektu ustawy – art. 92 (BiA)	w art. 92 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) nie wydaje zaświadczenia o zebranych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach lub wydaje je nieterminowo,”;	j.w.
Art. 1 pkt 33 projektu ustawy	Uchyla się art. 93	Zdecydowano się na uchylenie tego przepisu, ponieważ zawiera się on w administracyjnej karze pieniężnej art. 194 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21)
Art. 1 pkt 34 projektu ustawy – art. 95 (BiA)	Art. 95 otrzymuje brzmienie: „Art. 95. Kto, wbrew przepisom art. 64, nie prowadzi lub nie przechowuje ewidencji zaświadczeń oraz ewidencji obejmującej informacje o rodzaju i masie	Dostosowano do wprowadzonych zmian w przepisach materialnych.

	przyjętych do przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów, osiągniętych poziomów recyklingu oraz osiągniętych poziomów wydajności recyklingu lub prowadzi ewidencje nierzetelnie, podlega karze grzywny.”;	
Art. 1 pkt 35 projektu ustawy – art. 95a (BiA)	po art. 95 dodaje się art. 95a w brzmieniu: „Art. 95a. Kto, wbrew przepisom art. 64a, nie wydaje zaświadczenia o przetworzonych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach lub wydaje je nieterminowo, podlega karze grzywny.”;	j.w.
Art. 1 pkt 36 projektu ustawy – art. 96 (BiA)	Art. 96 otrzymuje brzmienie: „Art. 96. 1. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 74-95a, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. 2. Za wykroczenia, o których mowa w art. 74-95a, odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności w zakresie gospodarki odpadami, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną.”;	Art. 96 odpowiada zarówno nowym rozwiązaniom, jak i uzupełnia rozwiązania przyjęte pierwotną ustawą o bateriach i akumulatorach.
Art. 1 pkt 37 projektu ustawy – art. 99a – art. 99c (BiA)	Po art. 99 dodaje się art. 99a - art. 99c w brzmieniu: „Art. 99a. Kto, wbrew przepisowi art. 15 ust. 3, nie przedkłada marszałkowi województwa sprawozdań o osiągniętym poziomie wydajności recyklingu, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012, lub nie przedkłada ich terminowo, podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 1 000 zł. Art. 99b. Podmiot pośredniczący, który nie posiada wdrożonego systemu zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 28 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł. Art. 99c. Kto, wbrew przepisowi art. 63 ust. 2, nie zapewnia co najmniej przekazania frakcji zawierających ołów i jego związki oraz frakcji tworzyw sztucznych do instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do	Dostosowano do zmian wprowadzonych w przepisach materialnych.

	1 000 000 zł.”;	
Art. 1 pkt 38 projektu ustawy	Uchyla się art. 100	j.w.
Art. 1 pkt 39 projektu ustawy – art. 100a – art. 100b (BiA)	Po art. 100 dodaje się art. 100a i art. 100b w brzmieniu: <p>„Art. 100a. Kto, wbrew przepisowi art. 56 ust. 1, nie przekazuje nieodebranej opłaty depozytowej lub przekazuje ją nieterminowo, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 10 000 zł.</p> <p>Art. 100b. Kto, wbrew przepisom art. 56 ust. 2, nie przedkłada marszałkowi województwa sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej, składa je nieterminowo lub składa sprawozdanie nierzetelne, podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 1 000 zł.”;</p>	j.w.
Art. 1 pkt 40 projektu ustawy – art. 103 (BiA)	W art. 103: <p>a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie: „1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 97-99c i art. 100a-102, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska. 2. Ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 97-99c i art. 100a – 102, uwzględnia się zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu. 3. Kary pieniężne wnosi się na odrębny rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska.”,</p> <p>b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Kary pieniężne wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.”,</p> <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W sprawach dotyczących kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”.</p>	j.w.
Art. 2 projektu ustawy	W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z	j.w.

	<p>2013 r. poz. 1232 i 1238) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 400a w ust. 1:</p> <p>a) pkt 8a otrzymuje brzmienie: „8a) wykonywanie badań i pomiarów związanych z odpadami przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz badań laboratoryjnych w zakresie zawartości metali ciężkich w bateriach lub akumulatorach przez Inspekcję Handlową;”</p> <p>b) po pkt 8a dodaje się pkt 8b w brzmieniu: „8b) prowadzenie postępowań administracyjnych oraz uczestniczenie w postępowaniach przed sądami przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska;”</p> <p>2) w art. 401 w ust. 7:</p> <p>a) pkt 13 otrzymuje brzmienie: „13) wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 97-99c i art. 100a-102 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.);”</p> <p>b) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu: „13a) wpływy z opłat, o których mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach;”</p> <p>3) w art. 402 ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 97-99c i art. 100a-102 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska przekazują na odrębny rachunek bankowy Narodowego Funduszu w terminie do końca następnego miesiąca po upływie każdego kwartału.”</p>	
<p>Art. 3 projektu ustawy</p>	<p>W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155) w art. 58 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Przedmiotem działania organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest działalność związana z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych ze zbieraniem, przetwarzaniem, recyklingiem i innymi niż recykling procesami odzysku oraz unieszkodliwianiem zużytego sprzętu, w tym publiczne kampanie edukacyjne.”</p>	<p>W art. 3 ustawy wprowadzono zmiany do ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym do jej art. 58 ust. 1, który określa przedmiot działania organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jako działalność związaną z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych ze zbieraniem, przetwarzaniem, recyklingiem i innymi niż recykling procesami odzysku oraz unieszkodliwianiem</p>

		<p>zużytego sprzętu, w tym publicznych kampanii edukacyjnych. Zmiana polega na wykreśleniu słowa „wyłącznie” przed określeniem zakresu działalności. Oznacza to, że organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego będą mogły oprócz działalności związanej z przedsięwzięciami związanymi z gospodarowaniem zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym również przejmować obowiązki w innym zakresie od wprowadzających sprzęt. Wprowadzający sprzęt oprócz obowiązków związanych z gospodarowaniem zużytym sprzętem zwykle mają również obowiązki związane z gospodarowaniem opakowaniami, czy często z zagospodarowaniem baterii i akumulatorów. Wprowadzenie powyższego rozwiązania ułatwi wywiązywanie się z obowiązków przez wprowadzających sprzęt, jak i pozwoli zmniejszyć liczbę podpisywanych umów na sfinansowanie z zorganizowanie systemów gospodarowania odpadami.</p>
<p>Art. 5-16 projektu ustawy</p>	<p>Art. 5. Do powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy obowiązków sprawozdawczych wprowadzającego baterie lub akumulatory, zbierającego zużyte baterie lub akumulatory oraz prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub akumulatorów, za okres do dnia 31 grudnia 2014 r., oraz do zobowiązań wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne z tytułu opłaty produktowej należnej za okres do dnia 31 grudnia 2014 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.</p> <p>Art. 6. 1. Do sposobu obliczania środków, o których mowa w art. 37 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, przekazywanych przez wprowadzających baterie lub akumulatory za rok 2014 stosuje się przepisy dotychczasowe.</p> <p>2. W przypadku gdy wprowadzający baterie lub akumulatory nie przeznaczył na publiczne kampanie edukacyjne w latach 2013 i 2014 w terminie do dnia 31 grudnia danego roku pełnej kwoty, o której mowa w art. 37 ust. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, należność, o której mowa w art. 37 ust. 4 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie poniesioną przez niego w danym roku na publiczne kampanie edukacyjne.</p> <p>Art. 7. Podmiot pośredniczący jest obowiązany do złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4,</p>	<p>Są to przepisy przejściowe, dostosowujące oraz końcowe konieczne do sprawnego wejścia w życie przepisów przedmiotowego projektu ustawy.</p>

	<p>w terminie 6 miesięcy od dnia utworzenia rejestru.</p> <p>Art. 8. Podmiot pośredniczący jest obowiązany dostosować się do wymagań określonych w art. 28 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>Art. 9. 1. Wprowadzający baterie lub akumulatory może sporządzać i składać sprawozdania za lata 2013 i 2014, na zasadach i w trybie określonych w art. 237 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, za pośrednictwem podmiotu pośredniczącego.</p> <p>2. Sprawozdania za lata 2013 i 2014 sporządzane na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, na zasadach i w trybie określonych w art. 237 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, składa wyłącznie zbierający zużyte baterie przenośne lub zużyte akumulatory przenośne, który przekazuje zużyte baterie lub zużyte akumulatory bezpośrednio prowadzącemu zakład przetwarzania.</p> <p>3. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany zamieścić w sprawozdaniu za rok 2014 sporządzanym na podstawie art. 64 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, na zasadach i w trybie określonych w art. 237 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, informację o osiągniętych poziomach wydajności recyklingu.</p> <p>Art. 10. 1. Marszałek województwa sporządza i przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w art. 67 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, za lata 2013 i 2014, zgodnie z przepisami dotychczasowymi.</p> <p>2. W przypadku niewykorzystania przez marszałka województwa środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne na rok 2014 lub stwierdzenia przez wojewodę ich nieprawidłowego wykorzystania stosuje się przepisy dotychczasowe.</p> <p>3. Do kontroli sposobu wykorzystania przez marszałka województwa dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych przyznanej przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.</p> <p>Art. 11. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.</p> <p>Art. 12. Do czasu utworzenia Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w ustawie zmienianej w art. 4, marszałek województwa jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska zbiorczego sprawozdania</p>	
--	--	--

	<p>ze sprawozdań i wykazów, o których mowa w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 34 ust. 2, art. 35, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 6, art. 41 ust. 3, art. 59 ust. 3 i art. 64 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 4, 2) art. 56 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 <ul style="list-style-type: none"> - w terminie do dnia 15 kwietnia roku, w którym te sprawozdania zostały przekazane. <p>2. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wzór zbiorczego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań.</p> <p>Art. 13. 1. Sprzedawca detaliczny baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pobrał od kupującego opłatę depozytową, jest obowiązany do jej zwrotu, w tym do potwierdzenia jej pobrania i zwrotu, przekazywania nieodebranej opłaty depozytywnej oraz przechowywania dokumentów potwierdzających pobranie opłaty depozytywnej i dokumentów potwierdzających zwrot opłaty depozytywnej, stosując przepisy dotychczasowe.</p> <p>2. Sprzedawca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytywnej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytywnej za lata 2013 i 2014 zgodnie z art. 56 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>Art. 14. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>Art. 15. Przepis art. 34 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się do dnia utworzenia Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w ustawie zmienianej w art. 4.</p> <p>Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem, art. 1 pkt 4, pkt 11, pkt 21 lit. b i pkt 23-25 oraz art. 2 pkt 2 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.</p>	
--	---	--

Używane skróty:

BiA – ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach.

Warszawa, dnia 13 lutego 2014 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.990.2013 / 10 / MD

452/w13/B

dot.: RM-10-5-14 NOWY TEKST z 12.02.2014 r.

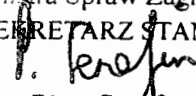
Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach oraz niektórych innych ustaw NOWY TEKST wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem
Z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU

Piotr Serafin

Do wiadomości:

Pan Maciej Grabowski
Minister Środowiska

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie wzoru przekazania sprawozdania o wydajności recyklingu procesu
recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów**

Na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wzór sprawozdania o wydajności recyklingu procesu recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz sposób jego przekazywania.

2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Sprawozdanie, o którym mowa w § 1 ust. 1, jest przekazywane w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235), opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897, Nr 171, poz. 1016 i Nr 178, poz. 1060, z 2013 r. poz. 21 oraz z 2014 r. poz.

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ... (poz. ...)**

WZÓR
SPRAWOZDANIE O WYDAJNOŚCI RECYKLINGU PROCESU RECYKLINGU
ZUŻYTYCH BATERII I ZUŻYTYCH AKUMULATORÓW

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA	SPRAWOZDANIE O WYDAJNOŚCI RECYKLINGU PROCESU RECYKLINGU ZUŻYTYCH BATERII I ZUŻYTYCH AKUMULATORÓW za rok	Adresat: MINISTER ŚRODOWISKA
---	---	--

Dział 1. Informacje dotyczące zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych

Liczba prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów	
Masa wejściowa, ogółem ^{1), 2)} (Mg/r)	
Masa wyjściowa, ogółem ^{1), 2)} (Mg/r)	
Masa wejściowa ołowiu, ogółem ^{1), 2)} (Mg/r)	
Masa wyjściowa ołowiu, ogółem ^{1), 2)} (Mg/r)	
Wydajność recyklingu ^{2), 3)} (%)	
Stopień recyklingu ołowiu ^{2), 4)} (%)	

Dział 2. Informacje dotyczące zużytych baterii niklowo-kadmowych i zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych

Liczba prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów	
Masa wejściowa, ogółem ^{1), 2)} (Mg/r)	
Masa wyjściowa, ogółem ^{1), 2)} (Mg/r)	
Masa wejściowa kadmu, ogółem ^{1), 2)} (Mg/r)	
Masa wyjściowa kadmu, ogółem ^{1), 2)} (Mg/r)	
Wydajność recyklingu ^{2), 3)} (%)	

Stopień recyklingu kadmu ^{2), 5)} (%)	
--	--

Dział 3. Informacje dotyczące innych zużytych baterii i zużytych akumulatorów

Liczba prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów	
Masa wejściowa, ogółem ^{1), 2)} (Mg/r)	
Masa wyjściowa, ogółem ^{1), 2)} (Mg/r)	
Wydajność recyklingu ^{2), 3)} (%)	

Objaśnienia:

- ¹⁾ Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 493/2012 z dnia 11 czerwca 2012 r. ustanawiającym na podstawie dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady szczegółowe przepisy dotyczące obliczania wydajności recyklingu dla procesów recyklingu zużytych baterii i akumulatorów (Dz. Urz. UE L 151 z 12.06.2012, str. 9).
- ²⁾ Z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.
- ³⁾ Stosunek masy wyjściowej do masy wejściowej.
- ⁴⁾ Stosunek masy wyjściowej ołowiu do masy wejściowej ołowiu.
- ⁵⁾ Stosunek masy wyjściowej kadmu do masy wejściowej kadmu.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 15 ust. 6 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.), wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Projekt rozporządzenia określa wzór sprawozdania o wydajności recyklingu procesu recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz sposób jego przekazywania. Sprawozdania te marszałkowie województw są obowiązani przedłożyć ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie do dnia 31 maja za poprzedni rok kalendarzowy. Wzór sprawozdania jest kompatybilny z rozporządzeniem Komisji (UE) Nr 493/2012 z dnia 11 czerwca 2012 r. ustanawiającego na podstawie dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady szczegółowe przepisy dotyczące obliczania wydajności recyklingu dla procesów recyklingu zużytych baterii i akumulatorów (Dz. Urz. UE L 151 z 12.06.2012, str. 9–21), na podstawie którego przedsiębiorcy prowadzący recykling zużytych baterii lub zużytych akumulatorów są zobowiązani przekazywać sprawozdania odpowiednim organom państwowym. W przypadku Polski organem tym jest marszałek województwa. Ponieważ rozporządzenie Komisji (UE) nr 493/2012 będzie stosowane od dnia 1 stycznia 2014 r., pierwsze informacje marszałkowie prześlą do dnia 31 maja 2015 r.

Projekt rozporządzenia określa również sposób przekazywania sprawozdania, zgodnie z którym sprawozdanie jest przekazywane w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235), opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262).

Wzór sprawozdania, który został określony w załączniku projektu rozporządzenia, składa się z trzech działów. W dziale 1 będą przekazywane informacje dotyczące zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych. Dział 2 będzie zawierał informacje dotyczące zużytych baterii niklowo-kadmowych i zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych. Natomiast w dziale 3 będą przekazywane informacje dotyczące innych zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Powyższy podział oraz

informacje, które mają być zawarte w każdym z działów są spójne z podziałem zawartym w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 493/2012.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) rozporządzenie zostanie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa Środowiska (www.mos.gov.pl).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać regulacja

Przedmiotowy projekt rozporządzenia dotyczy marszałków województw.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska (www.mos.gov.pl) oraz zostanie przesłany do partnerów społecznych w ramach procedury legislacyjnej.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sektor finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ na ochronę środowiska

Nie przewiduje się wpływu na ochronę środowiska.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru zaświadczenia o zebranych zużytych bateriach przenośnych i zużytych akumulatorach przenośnych oraz wzoru ewidencji tych zaświadczeń

Na podstawie art. 59b ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór ewidencji zaświadczeń o zebranych zużytych bateriach przenośnych i zużytych akumulatorach przenośnych;
- 2) wzór zaświadczenia o zebranych zużytych bateriach przenośnych i zużytych akumulatorach przenośnych;
- 3) sposób prowadzenia ewidencji zaświadczeń oraz jej zakres.

2. Wzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. Wzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Ewidencja zaświadczeń o zebranych zużytych bateriach przenośnych i zużytych akumulatorach przenośnych jest prowadzona w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235), opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897, Nr 171, poz. 1016 i Nr 178, poz. 1060, z 2013 r. poz. 21 oraz z 2014 r. poz.

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ... (poz. ...)**

Załącznik nr 1

**WZÓR I ZAKRES
EWIDENCJI ZAŚWIADCZEŃ O ZEBRANYCH ZUŻYTYCH BATERIACH
PRZENOŚNYCH I ZUŻYTYCH AKUMULATORACH PRZENOŚNYCH**

EWIDENCJA WYSTAWIANYCH ZAŚWIADCZEŃ O ZEBRANYCH ZUŻYTYCH BATERIACH PRZENOŚNYCH I ZUŻYTYCH AKUMULATORACH PRZENOŚNYCH za rok			
Numer kolejny zaświadczenia			
Data wydania zaświadczenia			
Masa ¹⁾ zebranych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, na jaką wystawiono zaświadczenie danemu podmiotowi [kg]			
Dane podmiotu, któremu wystawiono zaświadczenie			
Firma przedsiębiorcy			
Oznaczenie siedziby i adres podmiotu, któremu wystawiono zaświadczenie			
Województwo		Miejscowość	
Kod pocztowy	Ulica	Nr domu	Nr lokalu
NIP ²⁾			
REGON ²⁾			

Objaśnienia:

- ¹⁾ Z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.
- ²⁾ Jeżeli posiada.

WZÓR
ZAŚWIADCZENIE O ZEBRANYCH ZUŻYTYCH BATERIACH PRZENOŚNYCH
I ZUŻYTYCH AKUMULATORACH PRZENOŚNYCH

ZAŚWIADCZENIE O ZEBRANYCH ZUŻYTYCH BATERII PRZENOŚNYCH I ZUŻYTYCH AKUMULATORÓW PRZENOŚNYCH			
za rok			
Numer kolejny z ewidencji wystawianych zaświadczeń o zebranych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach ¹⁾			
I. DANE ZBIERAJĄCEGO ZUŻYTE BATERIE LUB ZUŻYTE AKUMULATORY			
Firma przedsiębiorcy			
Oznaczenie siedziby i adres			
Województwo		Miejscowość	
Kod pocztowy	Ulica	Nr domu	Nr lokalu
NIP ²⁾			
REGON ²⁾			
II. DANE ZAKŁADU PRZETWARZANIA ZUŻYTYCH BATERII LUB ZUŻYTYCH AKUMULATORÓW, DO KTÓREGO PRZEKAZANO ZUŻYTE BATERIE LUB ZUŻYTE AKUMULATORY			
Firma przedsiębiorcy			
Numer rejestrowy ³⁾			
Oznaczenie siedziby i adres			
Województwo		Miejscowość	
Kod pocztowy	Ulica	Nr domu	Nr lokalu
NIP ²⁾			
REGON ²⁾			
III. DANE DOTYCZĄCE ZEBRANYCH ZUŻYTYCH BATERII PRZENOŚNYCH I ZUŻYTYCH AKUMULATORÓW PRZENOŚNYCH			
Rodzaj zebranych zużytych baterii i zużytych akumulatorów przerośnych ⁴⁾	Masa zebranych zużytych baterii przerośnych lub zużytych akumulatorów przerośnych ⁵⁾ [kg]	Masa zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przekazanych do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów ⁵⁾ [kg]	

16 06 01*		
16 06 02*		
16 06 03*		
16 06 04		
16 06 05		
20 01 33*		
20 01 34		
Ogółem		

Objaśnienia:

- 1) Zgodnie z załącznikiem nr 2 do rozporządzenia.
- 2) Jeżeli posiada.
- 3) Podać numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21).
- 4) Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206).
- 5) Z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 59b ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.), wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Cel wydania przedmiotowego rozporządzenia stanowi określenie wzoru zaświadczenia o zebranych zużytych bateriach i akumulatorach przenośnych, które zbierający zużyte baterie i akumulatory są obowiązani wydać, w terminie do dnia 10 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, wprowadzającym baterie lub akumulatory, z którym ma podpisaną umowę, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy o bateriach i akumulatorach. Przedmiotowe zaświadczenie zbierający zużyte baterie lub akumulatory będzie sporządzał w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzyma wprowadzający baterie lub akumulatory, drugi będzie przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci pozostanie u zbierającego zużyte baterie lub akumulatory. W projekcie uwzględniono konieczność zidentyfikowania zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, określenia masy zebranych zużytych baterii i akumulatorów przenośnych przez tego zbierającego oraz masy zużytych baterii i akumulatorów przenośnych przekazanych do zakładu przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów. W projekcie uwzględniono również konieczność zidentyfikowania prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, do którego zbierający przekazał zużyte baterie i akumulatory przenośne.

Informacje o masie zebranych zużytych baterii i zużytych akumulatorów ogółem należy podać w rozróżnieniu na ich rodzaje, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206), tj. w podziale na grupy o kodach:

- 16 06 01* – baterie i akumulatory ołowiowe,
- 16 06 02 * – baterie i akumulatory niklowo-kadmowe,
- 16 06 03* – baterie zawierające rtęć,
- 16 06 04 – baterie alkaliczne (z wyłączeniem 10 06 03),
- 16 06 05 – inne baterie i akumulatory,
- 20 01 33* – baterie i akumulatory łącznie z bateriami i akumulatorami wymienionymi w 16 06 01, 16 06 02 lub 16 06 03 oraz niesortowalne baterie i akumulatory

zawierające te baterie,

- 20 01 34 – baterie i akumulatory inne niż wymienione w 20 01 33.

Zużyte baterie i zużyte akumulatory o kodach 16 06 03*, 16 06 04 i 16 06 05 połączone w jedną grupę ze względu na to, że stanowią największy udział w rynku baterii i akumulatorów, a tym samym na rynku odpadów zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, jak również z uwagi na fakt, że będą zbierane w jednym strumieniu odpadów.

Ponadto projekt rozporządzenia określa wzór ewidencji wystawianych zaświadczeń o zebranych zużytych bateriach i akumulatorach przenośnych wraz zakresem informacji, jakie powinna zawierać. Proponuje się, aby ewidencja zaświadczeń zawierała następujące informacje:

- numer kolejny zaświadczenia,
- data wydania zaświadczenia,
- masa zebranych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, na jaką wystawiono zaświadczenie danemu podmiotowi (w kg),
- dane podmiotu, któremu wystawiono zaświadczenie.

Projekt rozporządzenia określa również sposób prowadzenia ewidencji zaświadczeń, zgodnie z którym ma być prowadzona w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235), opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262).

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) rozporządzenie zostanie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa Środowiska (www.mos.gov.pl).

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać regulacja

Przedmiotowy projekt rozporządzenia dotyczy zbierających zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska (www.mos.gov.pl) oraz zostanie przesłany do partnerów społecznych w ramach procedury legislacyjnej.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sektor finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ na ochronę środowiska

Nie przewiduje się wpływu na ochronę środowiska.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących procesu przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych oraz instalacji, w których są przetwarzane frakcje powstałe w wyniku przetwarzania tych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów

Na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania dotyczące:

- 1) procesu przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, zwanego dalej „procesem”;
- 2) instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych.

§ 2. 1. Proces składa się z następujących po sobie etapów, o których mowa w ust. 2–6.

2. W pierwszym etapie procesu należy oddzielić zużyte baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe i zużyte akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe od innych rodzajów zużytych baterii, zużytych akumulatorów oraz innych odpadów.

3. W drugim etapie procesu należy usunąć zużyty elektrolit i poddać go odzyskowi lub unieszkodliwieniu.

4. W trzecim etapie procesu należy automatycznie rozdrobnić zużyte baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe,

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897, Nr 171, poz. 1016 i Nr 178, poz. 1060, z 2013 r. poz. 21 oraz z 2014 r. poz.

zużyte baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe i zużyte akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe oraz automatycznie rozdzielić uzyskane materiały na co najmniej frakcję metaliczną, frakcję tworzyw sztucznych i pastę ołowiową.

5. W czwartym etapie procesu należy przetopić frakcję metaliczną i pastę ołowiową, a następnie przeprowadzić rafinację w celu doprowadzenia ołowiu do postaci umożliwiającej jego powtórne wykorzystanie w procesach produkcyjnych.

6. W piątym etapie procesu należy przeprowadzić recykling co najmniej tworzyw sztucznych z automatycznego rozdrabniania obudów.

§ 3. Instalacje, o których mowa w § 1 pkt 2, lokalizuje się w obiekcie budowlanym o utwardzonym, nieprzepuszczalnym podłożu, wyposażonym w system odprowadzania ścieków przemysłowych, zadaszenie oraz ściany boczne zabezpieczające przed czynnikami atmosferycznymi.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących procesu przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 63 ust. 7 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.), transponującej dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającą dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1, z późn. zm.).

Celem projektu rozporządzenia jest określenie szczegółowych wymagań dotyczących procesu przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych. Biorąc pod uwagę rozwój techniczny i naukowy, najlepsze dostępne techniki, oraz z uwagi na podobny skład chemiczny, zużyte baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub zużyte akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe poddawane są jednakowym procesom przetwarzania. Proces przetwarzania prowadzony jest w zakładzie przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, dla których wymagania zostały określone w ustawie o bateriach i akumulatorach.

Proces przetwarzania składać się będzie z 5 następujących po sobie etapów:

- 1) oddzielania zużytych baterii i zużytych akumulatorów od innych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz odpadów,
- 2) usunięcia zużytego elektrolitu, w tym jego dalszy odzysk lub unieszkodliwianie,
- 3) automatycznego rozdrabniania zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz automatycznego rozdziału uzyskanych materiałów na co najmniej frakcję metaliczną, frakcję tworzyw sztucznych i pastę ołowiową,
- 4) przetopu frakcji metalicznej i pasty ołowiowej, a następnie rafinacji w celu doprowadzenia ołowiu do postaci umożliwiającej jego powtórne wykorzystanie w procesach produkcyjnych,
- 5) recyklingu co najmniej tworzyw sztucznych z automatycznego rozdrabniania obudów.

Powyższy proces jest spójny z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących procesu przetwarzania zużytych

baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych (Dz. U. Nr 36, poz. 201). Zmiana rozporządzenia wynika z rozszerzenia upoważnienia do jego wydania o wymagania dla instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych. Zgodnie z przedmiotowym rozporządzeniem instalacje lokalizuje się w obiekcie budowlanym o utwardzonym, nieprzepuszczalnym podłożu, wyposażonym w system odprowadzania ścieków przemysłowych, zadaszenie oraz ściany boczne zabezpieczające przed czynnikami atmosferycznymi.

Należy podkreślić, że wspomniane rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 30 września 2009 r. pod numerem 2009/0528/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337). W związku z powyższym oraz ze względu na fakt, że przedmiotowy projekt rozporządzenia wprowadza nieznaczne zmiany do dotychczas obowiązującego rozporządzenia, nie ma konieczności poddania tego projektu notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących procesu przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska. W trakcie prac nad projektem nie zarejestrowano żadnych zgłoszeń zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje regulacja

Projekt rozporządzenia dotyczy prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska (www.mos.gov.pl) oraz zostanie przesłany do partnerów społecznych w ramach procedury legislacyjnej.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki. W przypadku, gdy obecnie działające zakłady przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych nie będą spełniać wymagań określonych w niniejszym rozporządzeniu, wówczas będą musiały ponieść koszty związane z dostosowaniem się do tych wymagań.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ regulacji na ochronę środowiska

Rozporządzenie będzie miało pozytywny wpływ na ochronę środowiska i przyczyni się do bezpiecznego dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Dodatkowo przy określaniu wymagań dla procesów przetwarzania wzięto pod uwagę rozwój techniczny i naukowy oraz najlepsze dostępne techniki, które dodatkowo zapewniają bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzanie i recykling zużytych baterii i zużytych akumulatorów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

**w sprawie wzoru zaświadczenia o przetworzonych zużytych bateriach i zużytych
akumulatorach oraz wzoru ewidencji tych zaświadczeń**

Na podstawie art. 64b ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór ewidencji zaświadczeń o przetworzonych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach;
- 2) sposób prowadzenia ewidencji zaświadczeń, o której mowa w pkt 1, oraz jej zakres;
- 3) wzór zaświadczenia o przetworzonych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach.

2. Wzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. Wzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Ewidencja zaświadczeń, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, jest prowadzona w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235), opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897, Nr 171, poz. 1016 i Nr 178, poz. 1060, z 2013 r. poz. 21 oraz z 2014 r. poz.

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ... (poz. ...)**

Załącznik nr 1

**WZÓR I ZAKRES
EWIDENCJI ZAŚWIADCZEŃ O PRZETWORZONYCH ZUŻYTYCH
BATERIACH I ZUŻYTYCH AKUMULATORACH**

EWIDENCJA WYSTAWIANYCH ZAŚWIADCZEŃ O PRZETWORZONYCH ZUŻYTYCH BATERIACH I ZUŻYTYCH AKUMULATORACH za rok			
Numer kolejny zaświadczenia			
Data wydania zaświadczenia			
Masa ¹⁾ przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, na jaką wystawiono zaświadczenie danemu podmiotowi [kg]			
Dane podmiotu, któremu wystawiono zaświadczenie			
Firma przedsiębiorcy			
Oznaczenie siedziby i adres podmiotu, któremu wystawiono zaświadczenie			
Województwo		Miejscowość	
Kod pocztowy	Ulica	Nr domu	Nr lokalu
NIP ²⁾			
REGON ²⁾			

Objaśnienia:

¹⁾ Z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.

²⁾ Jeżeli posiada.

WZÓR
ZAŚWIADCZENIE O PRZETWORZONYCH ZUŻYTYCH BATERIACH I ZUŻYTYCH AKUMULATORACH

ZAŚWIADCZENIE O PRZETWORZONYCH ZUŻYTYCH BATERIACH I ZUŻYTYCH AKUMULATORACH			
za rok			
Numer kolejny z ewidencji wystawianych zaświadczeń o zebranych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach ¹⁾			
I. DANE PROWADZĄCEGO ZAKŁAD PRZETWARZANIA ZUŻYTYCH BATERII LUB ZUŻYTYCH AKUMULATORÓW			
Numer rejestrowy ²⁾			
Firma przedsiębiorcy			
Zdolności przetwórcze zakładu przetwarzania [Mg/rok]			
Oznaczenie siedziby i adres			
Województwo		Miejscowość	
Kod pocztowy	Ulica	Nr domu	Nr lokalu
NIP ³⁾			
REGON ³⁾			
II. DANE PROWADZĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ W ZAKRESIE RECYKLINGU			
Firma przedsiębiorcy			
Oznaczenie siedziby i adres			
Województwo		Województwo	
Kod pocztowy	Kod pocztowy	Kod pocztowy	Kod pocztowy

NIP ³⁾								
REGON ³⁾								
III. DANE PROWADZĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ W ZAKRESIE UNIESZKODLIWIANIA								
Firma przedsiębiorcy								
Oznaczenie siedziby i adres								
Województwo				Województwo				
Kod pocztowy		Kod pocztowy		Kod pocztowy		Kod pocztowy		
NIP ³⁾								
REGON ³⁾								
IV. DANE O PRZETWARZANYCH ZUŻYTYCH BATERIACH LUB ZUŻYTYCH AKUMULATORACH								
Rodzaj zużytych baterii i zużytych akumulatorów ⁴⁾	Masa przyjętych do przetworzenia zużytych baterii lub zużytych akumulatorów ⁵⁾ [kg]	Masa przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów ⁵⁾ [kg]	Masa zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przekazanych do recyklingu ⁵⁾	Przeprowadzony proces recyklingu ⁶⁾	Masa zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przekazanych do unieszkodliwiania ⁵⁾	Przeprowadzony proces unieszkodliwiania ⁶⁾	Masa zużytych baterii lub zużytych akumulatorów wyeksportowanych w celu poddania procesom recyklingu i unieszkodliwiania ⁵⁾	Masa zużytych baterii lub zużytych akumulatorów poddanych wewnątrzspółnotowej dostawie w celu poddania procesom recyklingu, i unieszkodliwiania ⁵⁾
16 06 01*								
16 06 02*								
16 06 03*								
16 06 04								
16 06 05								

20 01 33*								
20 01 34								
Ogółem								

Objaśnienia:

- ¹⁾ Zgodnie z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia.
- ²⁾ Podać numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21).
- ³⁾ Jeżeli posiada.
- ⁴⁾ Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206).
- ⁵⁾ Z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.
- ⁶⁾ Oznaczenie zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 64b ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.), wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Cel wydania przedmiotowego rozporządzenia stanowi określenie wzoru zaświadczenia o przetworzonych zużytych bateriach i zużytych akumulatorach, które prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów są obowiązani wydać, w terminie do dnia 10 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, wprowadzającemu baterie lub akumulatory, z którym ma podpisaną umowę, o której mowa w art. 36 ust. 1 ustawy o bateriach i akumulatorach. Przedmiotowe zaświadczenie prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów będzie sporządzał w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzyma wprowadzający baterie lub akumulatory, drugi będzie przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci pozostanie u prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów. Zaświadczenie zawiera następujący zakres informacji:

- 1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
- 2) firmę, oznaczenie siedziby i adres prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
- 3) firmę, oznaczenie siedziby i adres prowadzącego działalność w zakresie recyklingu,
- 4) firmę, oznaczenie siedziby i adres prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania,
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
- 6) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów – jeżeli został nadany,
- 7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu,

- 8) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie recyklingu – jeżeli został nadany,
- 9) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania,
- 10) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania – jeżeli został nadany,
- 11) rodzaj przyjętych do przetworzenia zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
- 12) masę przyjętych do przetworzenia zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
- 13) rodzaj przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
- 14) masę przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
- 15) oznaczenie procesu recyklingu, z podaniem procesu określonego w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach,
- 16) oznaczenie procesu unieszkodliwiania, z podaniem procesu określonego w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach,
- 17) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów wyeksportowanych w celu poddania procesom recyklingu i unieszkodliwiania,
- 18) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów poddanych wewnątrzspółnotowej dostawie w celu poddania procesom recyklingu i unieszkodliwiania,
- 19) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przekazanych do recyklingu,
- 20) masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przekazanych do unieszkodliwiania,
- 21) numer kolejny z ewidencji zaświadczeń, o której mowa w art. 64 ust. 1,
- 22) zdolności przetwórcze zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

Informacje o masie poddawanych przetworzeniu zużytych bateriach i zużytych akumulatorach ogółem należy podać w rozróżnieniu na ich rodzaje, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206), tj. w podziale na grupy o kodach:

- 16 06 01* – baterie i akumulatory ołowiowe,
- 16 06 02* – baterie i akumulatory niklowo-kadmowe,
- 16 06 03* – baterie zawierające rtęć,
- 16 06 04 – baterie alkaliczne (z wyłączeniem 10 06 03),
- 16 06 05 – inne baterie i akumulatory,
- 20 01 33* – baterie i akumulatory łącznie z bateriami i akumulatorami wymienionymi w 16 06 01, 16 06 02 lub 16 06 03 oraz niesortowalne baterie i akumulatory zawierające te baterie,
- 20 01 34 – baterie i akumulatory inne niż wymienione w 20 01 33.

Zużyte baterie i zużyte akumulatory o kodach 16 06 03*, 16 06 04 i 16 06 05 połączono w jedną grupę ze względu na to, że stanowią największy udział w rynku baterii i akumulatorów, a tym samym na rynku odpadów zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, jak również z uwagi na fakt, że będą zbierane w jednym strumieniu odpadów.

Ponadto projekt rozporządzenia określa wzór ewidencji wystawianych zaświadczeń o przetworzonych zużytych bateriach i akumulatorach przenośnych wraz zakresem informacji, jakie powinna zawierać. Proponuje się, aby ewidencja zaświadczeń zawierała następujące informacje:

- numer kolejny zaświadczenia,
- data wydania zaświadczenia,
- masa przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, na jaką wystawiono zaświadczenie danemu podmiotowi (w kg),
- dane podmiotu, któremu wystawiono zaświadczenie.

Projekt rozporządzenia określa również sposób prowadzenia ewidencji zaświadczeń, zgodnie z którym ma być prowadzona w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235), opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262).

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) rozporządzenie zostanie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa Środowiska (www.mos.gov.pl).

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać regulacja

Przedmiotowy projekt rozporządzenia dotyczy prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska (www.mos.gov.pl) oraz zostanie przesłany do partnerów społecznych w ramach procedury legislacyjnej.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sektor finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ na ochronę środowiska

Nie przewiduje się wpływu na ochronę środowiska.